

Dhamma TIME

เรื่องเล่าคุณยาย

*ตอน...ทำสะพาน (หน้า 8) *ตอน...ปลื้ม...ที่เป็นเด็กปั้น (หน้า 10)

www dmc tv

Tel.02-831-1774

เกาะติด
สถานการณ์
ข่าวบุญ

หนังสืออยู่ในบุญ
online
mp3 นานั่งสมาธิ

dmc-tv

ชมสด LIVE

อ่านธรรมะ
กฎแห่งกรรม

ฝันในฝันตัดช่วง
ทบทวนทุกวัน

ธรรมะเยาวชน
การ์ตูน

www.dmc.tv

ชมถ่ายทอดสดทุกวัน ชมรายการย้อนหลัง
สมาธิ นรท สวรรค์ กฎแห่งกรรม ศูนย์รวมสื่อธรรมะมากมาย
ให้คุณอยู่ในบุญตลอดเวลา

- 4 ..... ข่าวบุญต่างประเทศ
“วัดพระธรรมกายนอร์เวย์ จัดพิธีบูชาข้าวพระ”
- 6 ..... ข่าวบุญในประเทศ
ขอเชิญร่วมจัดพิมพ์หนังสือ “รู้ทันชีวิต”
- 8 ..... เรื่องเล่าคุณยาย
“ตอน...ทักสะท้าน”
- 10 ..... เรื่องเล่าคุณยาย
“ตอน...ปลื้ม..ที่เป็นเด็กปั้น!!”
- 12 ..... เรื่องเล่าคุณยาย
“ความลับไม่มีสำหรับคุณยาย”
- 14 ..... เรื่องเล่าคุณยาย
“วิธีต่ออายุพระพุทธศาสนาของคุณยาย”
- 16 ..... ขวณบวชโครงการอบรมธรรมทายาทระดับอุดมศึกษา
“ตอน..พลังนักศึกษาชนบวชพลิกโลก”
- 19 ..... พระบรมธาตุในประเทศไทย
“ตอนที่ 1”
- 24 ..... พระบรมธาตุในประเทศไทย
“ตอนที่ 2”
- 28 ..... ธรรมะเพื่อประชาชน
“พระมหากัปปินเถระ”
- 32 ..... ธรรมะเพื่อประชาชน
“พระวัฏกเถระ”
- 36 ..... กุศลกรรมบท 10 ประการ
“เหตุแห่งความมีอายุยืน”

วัดพระธรรมกายนอร์เวย์ จัดพิธีบูชาข้าวพระ

วัดพระธรรมกาย
นอร์เวย์
จัดพิธีบูชาข้าวพระ

วัดพระธรรมกายนอร์เวย์ ได้จัดพิธีบูชาข้าวพระ และพิธีทอดผ้าป่าสามัคคี

ภายในงานพระอาจารย์ได้นำสาธุชนผู้มีบุญทุกท่านสวดมนต์ทำวัตรเช้า และปฏิบัติธรรม ก่อนที่จะประกอบพิธีบูชาข้าวพระ และรับฟังโอวาทจากพระอาจารย์ในการสร้างบารมี ส่วนภาคสายทุกท่านได้พร้อมใจกันปฏิบัติธรรมตามการนำของพระเดชพระคุณพระเทพญาณมณเฑียร สัตถุญาณ ถ้ายทอดสดช่อง DMC จากนั้นพระอาจารย์ได้ประชุมกลุ่มผู้นำบุญ เพื่อเตรียมงานบุญและการขยายงานพระพุทธศาสนาให้เจริญรุ่งเรืองสืบไป ซึ่งวัดพระธรรมกายนอร์เวย์ได้มีนโยบายเผยแพร่ธรรมะและ การปฏิบัติธรรมสู่คนท้องถิ่น จึงได้จัดปฏิบัติธรรมภาคภาษาอังกฤษและตอบข้อสงสัยต่างๆ เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันว่าความสุขที่แท้จริงเริ่มต้นจากภายใน

จากนั้นทุกท่านได้พร้อมใจกันกล่าวคำ

อาราธนาศีล 5 และประกอบพิธีทอดผ้าป่า โดยมี กัลยาณมิตรณัฐนันท์ ว. โทนีง และกัลยาณมิตรพรนิภา บุตรเอก เป็นประธานนำกล่าวคำถวาย ,พิธีถวายทองคำเพื่อหล่อรูปคุณนายอาจารย์มหาธตตานุภาสิกาจันทรชนนกยูงองค์ที่ 2 มีกัลยาณมิตร ทศพร เสียด และกัลยาณมิตรอรอนงค์ อารยะ-สุวรรณ นำกล่าวคำถวาย ส่วนพิธีถวายภัตตาหาร เป็นสังฆทาน มีกัลยาณมิตรชมพูนุท ป่วนเมืองปัก และกัลยาณมิตรณัฐวรรณ เกตนวนม นำกล่าวคำถวาย จากนั้นทุกท่านได้พร้อมใจกันถวายจตุปัจจัย ไทธรรมแด่พระอาจารย์ ด้วยความปลื้มปีติกันทุกคน

ขอเชิญร่วมบุญจัดพิมพ์หนังสือ "รู้ทันชีวิต" หนังสือที่รวบรวมแนวทางสร้างสุขภาพที่ดีในการดำเนินชีวิต โดยยึดหลักธรรมคำสอนในพระพุทธศาสนาเป็นที่พึ่ง พบกับสารพัดวิธีการพัฒนาดูแลรักษาสุขภาพร่างกายด้วยหลักธรรม และคลายทุกข์ที่เกิดจากความเจ็บปวดด้วยโรคภัย ร่วมแสวงหาหลักธรรมในการดำเนินชีวิต อย่างถูกหลัก รับมือกับ โรคภัยโดยใช้ธรรมะเป็นเครื่องขัดเกลานิสัย เพื่อสร้างสุขภาพให้ร่างกายพร้อมสร้างบารมีต่อไป โดย พระมหาสมชาย ฐานวุฑฺโฒ D.D., Ph.D.

Dhamma for health

รู้ทันชีวิต...พิชิตโรคร้ายด้วยธรรมะ สร้างหลักประกันความปลอดภัยในเส้นทางวิภูสงสาร

พิเศษ : สำหรับเจ้าภาพกองทุนจะได้รับหนังสือเป็นที่ระลึกและจะได้รับการประกาศรายชื่อในรายการทันโลก ทันธรรม

ประเภทกองทุน

กิตติมศักดิ์พิเศษ

กิตติมศักดิ์

อุปถัมภ์

กองทุน

รับหนังสือ

50 เล่ม

10 เล่ม

5 เล่ม

1 เล่ม

ประกาศรายชื่อ

1 ปี (144 ครั้ง)

6 เดือน (72 ครั้ง)

3 เดือน (36 ครั้ง)

1 สัปดาห์ (3 ครั้ง)

ร่วมบุญจัดพิมพ์ได้ที่ วันธรรมดา จุดรับบริจาค ณ ห้องชั้นดี สำนักงานใหญ่
วันอาทิตย์ จุดรับบริจาค สภาธรรมกายสากลทั้งสองฝั่ง
ส่งรายชื่อก่อน วันอาทิตย์ที่ 13 เมษายน พ.ศ.2557

รับหนังสือที่ระลึก วันอาทิตย์ที่ 4 พฤษภาคม พ.ศ.2557
เสนา N27 สภาธรรมกายสากล วันธรรมดา ห้องสมุดสถาบันธรรมชัย

สอบถามเพิ่มเติม โทร.08-8072-7273, 08-3547-4644
หรือที่ชมรมแห่งตลอดในธรรม เสนา N27 สภาธรรมกายสากล

ขอเชิญร่วมบุญจัดพิมพ์หนังสือ

“รู้ทันชีวิต” หนังสือที่รวบรวมแนวทางสร้างสุขภาพที่ดีในการดำเนินชีวิต โดยยึดหลักธรรมคำสอนในพระพุทธศาสนาเป็นที่ตั้ง พบกับสารพัดวิธีการพัฒนาคุณแลรักษาสุขภาพร่างกายด้วยหลักธรรม และคลายทุกข์ที่เกิดจากความเจ็บปวดด้วยโรคร้าย ร่วมแสวงหาหลักธรรมในการดำเนินชีวิตอย่างถูกหลัก รับมือกับโรคร้ายโดยใช้ธรรมะเป็นเครื่องขัดเกลานิสัย เพื่อสร้างสุขภาพดี ให้ร่างกายพร้อมสร้างบารมีต่อไป

โดย พระมหาสมชาย ฐานวุฑโฒ M.D., Ph.D.

Dhamma for Health

รู้ทันชีวิต...พิชิตโรคร้ายด้วยธรรมะ

สร้างหลักประกันความปลอดภัยในเส้นทางวิถีสงสาร

พิเศษ!

สำหรับเจ้าภาพกองทุนจะได้รับหนังสือเป็นที่ระลึก และจะได้รับการประกาศรายชื่อในรายการทันโลก ทันธรรม

ประเภทกองทุน	รับหนังสือ	ประกาศรายชื่อ
กิตติมศักดิ์พิเศษ	50 เล่ม	1 ปี (144 ครั้ง)
กิตติมศักดิ์	10 เล่ม	6 เดือน (72 ครั้ง)
อุปถัมภ์	5 เล่ม	3 เดือน (36 ครั้ง)
กองทุน	1 เล่ม	1 สัปดาห์ (3 ครั้ง)

ร่วมบุญจัดพิมพ์ได้ที่

วันธรรมดา จุดรับบริจาค ณ ห้องชั้นดี สำนักงานใหญ่
วันอาทิตย์ จุดรับบริจาค สภาธรรมกายสากลทั้งสองฝั่ง

ส่งรายชื่อก่อน — วันอาทิตย์ 13 เม.ย. 57
รับหนังสือที่ระลึก — วันอาทิตย์ 4 พ.ค. 57 เสา N27 สภาธรรมกายสากล
วันธรรมดา ห้องสมุดสถาบันธรรมชัย

สอบถามเพิ่มเติมได้ที่ โทร. 08 8072 7273, 08 3547 4644
หรือที่ชมรมแห่งตลอดในธรรม เสา N27 สภาธรรมกายสากล

อยู่ ด้วยเหตุนี้..จึงทำให้พระรูปนี้ซึ่งใจคุณยายมาก
ที่เป็นห่วงท่าน และมาเป็นกัลยาณมิตรให้ท่าน จึง
ทำให้ท่านบวชต่อมาเรื่อยๆ และนี่แหละครับ คือ
ความไม่ธรรมดาของคุณยาย

อีกเรื่อง ซึ่งผมก็เคยเจอกับตัวเองอย่างจัง ใน
ช่วงที่ พ.ศ. 2532 ช่วงนั้นหลวงพ่OMETTAให้พระ
กลุ่มหนึ่งได้มานั่งสมาธิที่อาคารภาวนาในพื้นที่เขต
196 ไร่ ซึ่งกระผมก็นั่งอยู่ในกลุ่มนี้ด้วย เลยทำให้
มีโอกาสได้พบคุณยายบ่อยมาก คือ แทบทุกวัน ซึ่ง
พอเจอคุณยาย ท่านก็จะเมตตาเล่าธรรมะให้ ฟัง
แทบทุกครั้ง ซึ่งผมก็ชอบฟังท่านมากๆ แต่มีอยู่วัน
หนึ่ง ด้วยความที่ผมจะรีบไปธุระมาก พอเดินออก
มาเห็นคุณยายกำลังนั่งสามล้อตกรวจวัดอยู่ กระผม
ก็เลยแอบคิดในใจว่า..วันนี้ยังไม่อยากเจอคุณยาย
เลย จะรีบไปจริงๆ เพราะเมื่อเจอกัน ท่านเป็น
ผู้ใหญ่ถ้าชวนเราคุยเราก็ต้องคุยด้วย ซึ่งตอนนั้นผม
ก็ไม่รู้จะทำอย่างไรครับ จึงได้แต่คิดในใจว่า ถ้าเรา
เดินหันหลังกลับ ก็เป็นการไม่เคารพต่อครูบา-
อาจารย์ อีกทั้งเป็นการเสียมารยาทมาก ด้วยเหตุนี้
กระผมจึงตัดสินใจเดินต่อไปอย่างปกติ จนเดินถึง
ในระยะห่างคุณยายไม่เกิน 10 เมตร

และทันใดนั้นเองครับ...คุณยายท่านก็พนม
มือขึ้นมองมาทางกระผม แล้วก็พูดขึ้นทันทีว่า
“ท่านๆ..ท่านไปเถอะ...ยายไม่กวนท่านหรอก!!!”
หลวงพ่อกครับ..ตอนนั้นกระผมฟังแล้วตัวชา เหมือน
โลกทั้งใบหยุดหมุนเลยครับ ผมได้แต่ยืนตัวแข็งที่อ
อยู่ตรงนั้น ผมมีอาการทั้งทั้งและอึ้งเลยครับ นาน
จนกระทั่งคุณยายท่านนั่งรถสามล้อ จากไปครับ...

หลวงพ่อกครับ..ผมซาบซึ้งในความทรง
อภิญญาของคุณยายจริงๆ ครับ เพราะผมแค่คิดใน
ใจ แถมนิ่งๆ เดินอยู่ห่างท่านตั้งเยอะ แต่ท่านกลับรู้
ความคิดของกระผมได้ถึงขนาดนี้ ดังนั้น..เรื่องนี้
สอนให้รู้ว่า

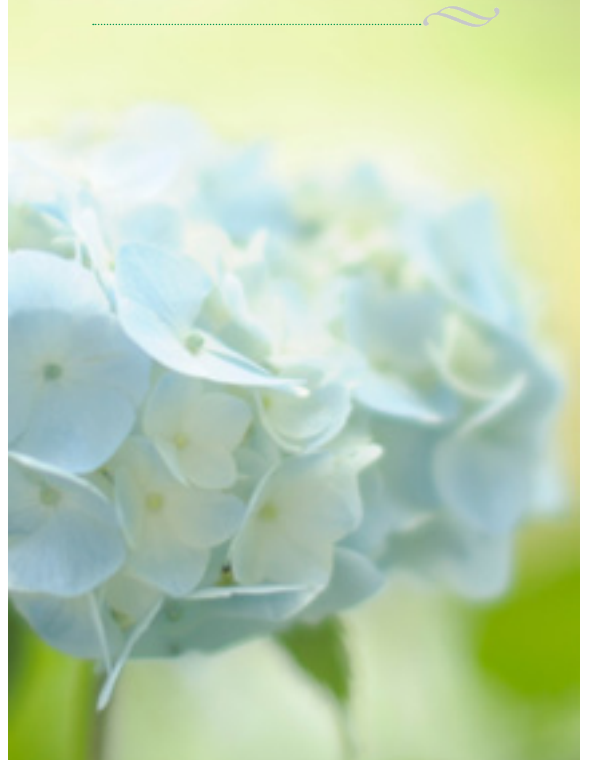
1) คุณยายรู้ใจหมดครับว่า..ใครคิดอะไร

2) ไม่ควรทำแบบนี้อีก

3) สิ่งที่ต้องทำ คือ มาหล่อตอกกับคุณยายบุคคล
ผู้ทรงอภิญญา และชวนกันมาหล่อเยอะๆ ครับ
เพราะคุณยายท่านเป็นเนื้อนาบุญอันเลิศ ทำที่
ยาย..ได้ที่เรา

สุดท้ายนี้ ผมขอจบด้วยกลอนที่ผมแต่งมา
จากใจครับ...

อะหาใคร ไส้ทั้งหยาบ ทั้งละเอียด
อย่าหยามเหยียด ว่าเป็นหญิง ตัวเล็กหนา
อะหาใคร เป็นเลิศ ทำวิชา
ก็หนึ่งนา บ่ เป็นสอง ร่องผู้ใด
อะหาใคร ไปปราบมาร ฝ่าอุปราชสิ้น
ให้แต่ดิน ฟ้าดินสูญ เสื่อมสลาย
ทั้งไตรภพ ก็ประสพ พบคุณยาย
รู้แล้วไซ้ มาหล่อตอก ๑๑๑๑๑

เล่าเรื่องคุณยาย

เรียบเรียงจากรายการโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา
วันที่ 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2557

เล่าเรื่องคุณยาย

ตอน..ปลื้ม..ที่เป็นเด็กปั้น!!

กราบคารวะพระเดชพระคุณหลวงพ่อกับ
ที่เคารพอย่างสูงครับ

กระผม พระประจวบ ปุณฺณโกโร หรือ “เด็ก
ปั้น” ของพระเดชพระคุณหลวงพ่อกับ

หลวงพ่อกับ..หลายคนอาจจะงง ที่ผมจั่วหัว
ว่าเป็น “เด็กปั้น” ซึ่งเด็กปั้นในความหมายของผม
ก็คือ เด็กที่หลวงพ่อกับปั้นมากับมือ เพื่อเข้าสู่วงการ
เป็นลูกมือหลวงพ่อกับในการปั้นคุณยาย ที่กำลังจะ
หล่อกันในวันที่ 22 เมษายน นี้ครับ

หลวงพ่อกับ..วันนี้กระผมกราบขออนุญาต
หลวงพ่อกับเล่าความในใจบางอย่าง คือ ตั้งแต่เด็กผม
เป็นคนชอบการปั้นมากครับ เพราะทำให้ผมมี
ความสุข แต่สิ่งที่ผมปั้น ก็เน้นไปทางด้าน “ปั้นคา
ราบาย” ครับ แต่แม้ผมจะชอบการปั้นสักเพียงใด ก็
ไม่มีโอกาสได้เรียนด้านนี้ ซึ่งไม่ใช่เพราะไม่มีตั้งค์
เรียนหรอกครับ แต่เป็นเพราะเรียนจบแล้วจะ
ไม่มีตั้งค์ เนื่องจากไม่มีงานทำ เลยทำให้ตอนนั้น..
ผมจึงเบนเข็มไปเรียนทางด้านช่างไฟฟ้ากำลังแทน
แต่เนื่องจากสวรรค์มีตา หรือบุญพา วาสนาส่งยัง
ใจไม่ทราบ พอผมเรียนจบแล้ว ก็ได้มาบวช แล้วก็
มาฝึกงานที่กองพุทธศิลป์ เพราะผมอยากจะทำ
งานด้านการปั้นมาก ด้วยเหตุนี้..หลวงพี่ไชยยศ
กับหลวงพี่ไพโรจน์จึงพาผมไปกราบหลวงพ่อกับ ซึ่ง
หลวงพ่อกับก็ถามผมว่า “ทำงานปั้นเป็นรี?” ผมก็ตอบ
ไปอย่างไม่อายว่า “ไม่เป็นครับ แต่ใจรักงานด้านนี้
ครับ” ซึ่งในวันนั้น หลวงพ่อกับก็เมตตาให้โอกาส โดย
บอกผมว่า “หลวงพ่อกับจะฝึกให้ ถ้าไม่ทิ้งหลวงพ่อกับไป
ซะก่อน” และนับจากวันนั้นชีวิตผมก็พลิกเลยครับ
คือ ตลอด 19 ปีเต็ม ผมได้รับบุญอย่างมีความสุข
เพราะผมได้ทำงานที่ผมรัก เพื่อคนที่ผมเคารพรัก

พระประจวบ ปุณฺณโกโร

ที่สุด ซึ่งก็คือหลวงพ่อกับ

และพอมาช่วงนี้..นับจากวินาทีแรกที่หลวง
พ่อกับบอกว่า..จะปั้นคุณยายขนาดเท่าครึ่งขององค์
จริง ผมรู้สึกอะลิร์ท ตื่นเต้น และปลื้มอย่าง
บอกไม่ถูกเลยครับ เพราะทำให้ผมย้อนนึกถึงวันที่
ผมเจอคุณยายครั้งแรก ในปี พ.ศ.2535 ตอนบวช
ธรรมทายาทรุ่น 20 เนื่องจากคุณยายท่านมาเล่า
ธรรมะให้ธรรมทายาทฟัง และชวนร่วมบุญเป็น

ประธานกองกฐินกับท่าน วันนั้น..กระผมรู้สึก
เลื่อมใสและศรัทธาคุณยายมาก เพราะดูท่านสงบ
เรียบง่าย แต่ทรงพลัง และพอยิ่งมาทราบว่ ท่าน
เป็นผู้ให้กำเนิดวัดพระธรรมกายด้วยแล้ว ก็ยิ่งรู้สึก
มหัศจรรย์ใจในบารมีของ ท่านมาก เพราะถ้าบารมี
ไม่มาก คงไม่สามารถสร้างวัดพระธรรมกาย ที่มี
เนื้อที่ 2,000 กว่าไร่ มีศูนย์สาขาไปทั่วโลก 131
สาขา คนมามากกว่าล้านคนได้หรอกครับ

หลวงพ่อกับ...วันนี้ผมปลื้มแสนปลื้มเลยครับ
รู้สึกภูมิใจที่เราจะได้บุญใหญ่กับคุณยาย และที่
สำคัญ..ยิ่งผมเห็นถึงความมุ่งมั่นในการบ้นคุณยาย

ของหลวงพ่อกับแล้ว ผมก็ยิ่งทึ่ง และซาบซึ้งในการที่
หลวงพ่อกับจะบูชาธรรมคุณยายมาก ซึ่งหลวงพ่อกับไม่
ต้องห่วงนะครับ เพราะผมตั้งใจกับการเป็นผู้ช่วย
หลวงพ่อกับเต็มที่ครับ อีกทั้งผมก็อธิษฐานตลอดเลย
ครับว่...ขอให้ผมช่วยหลวงพ่อกับบ้นคุณยายให้
เหมือน ที่สุดครับ..

สุดท้ายนี้..ผมก็มีสติเกี่ยวกับเรื่องการบ้นคุณ
ยายมาฝากครับ ซึ่งเรื่องราวจะนำเสนอใจขนาดไหน
โปรดติดตามกันตอนนี้อย่างครับ

...มอบกำลังใจ...ส่งความรัก
...และความห่วงใยผ่านทาง e-card

กับ www.dmc.tv มีให้คุณเลือกหลายแบบหลากสไตล์ อีการ์ดธรรมะ อีการ์ด
คำคม อีการ์ดอวยพรวันเกิด อีการ์ดให้กำลังใจ อีการ์ดวันสำคัญและอื่นๆ อีกมากมาย

เล่าเรื่องคุณยาย

เรียบเรียงจากรายการโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา
วันที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2557

เล่าเรื่องคุณยาย...ตอน

ความลับไม่มีสำหรับคุณยาย

กราบคารวะพระเดชพระคุณหลวงพ่อกี่
ที่เคารพอย่างสูงครับ

กระผม พระครูใบฎีกาประดิษฐ์ อริญฺชโย
พระอาจารย์ประจำภาคคนครหลวง 6 และก็เป็น
พระอาจารย์ที่ช่วยดูแลศูนย์ที่ประเทศอินโดนีเซีย
ด้วยครับ

หลวงพ่อกับ..ก่อนผมจะบวช ผมเป็นอุบาสก
หรือที่เรียกอีกชื่อหนึ่งว่าผมเป็นอุบาสกที่เคยเป็น
หนึ่งในอุปัฏฐากคุณยายมา ตั้งแต่ปี พ.ศ.2530 ถึง
2535 รวมแล้วก็ประมาณ 5 ปีครับ ซึ่งผมได้รับบุญ
ทำ หน้าที่เป็นสารถีแก้วขับรถพาคุณยายไป
บอคนบุญ ไปหาหมอ และก็ขี่สามล้อพาคุณยาย
ตรวจวัด แม้เวลาจะผ่านไปนานแล้ว แต่พอนึกถึง
บุญนี้ที่ไร ก็อดปลื้มแสนปลื้มไม่ได้ทุกที เนื่องจาก
ผมรู้สึกว้า..ได้อุปัฏฐากเนื่อานาบุญอันเลิศ เพราะ
ท่านมีคุณธรรมและคุณวิเศษอันสูงส่งไม่มี
ประมาณ ซึ่งระหว่างที่อุปัฏฐากท่าน ผมก็เจอ
อานุภาพและความทรงอภิคุณญาของคุณยายกับ
ตัวเองหลายอย่าง อย่างเรื่องหนึ่ง..ที่ผมเจอกับตัว
เองอย่างจัง ก็คือ มีวันหนึ่ง..ขณะที่ผมกำลังเดิน
ทางกลับจากไปธุระนอกวัดมา ซึ่งพอรถประจำทาง
แล่นมาจอดหน้าวัดปุ๊บ ผมก็ลงเดินมาเจอพี่สถาพร
ซึ่งเป็นอุบาสกด้วยกัน (ตอนนี้ท่านบวชเป็นพระอยู่
พนาวัดฉัน) ซึ่งระหว่างเดินก่อนจะถึงประตูวัด ผม
กับพี่สถาพรก็คุยกันตามประสาคนมีฐานะครับ..
ซึ่งฐานะที่ว่า..ก็คือ ฐานะยากจน เพราะเงินเดือน
ไม่พอใช้ และต่างก็เฝ้าที่กันไปเฝ้าที่กันมา ถึง
ปัญหาทางด้านการเงินของแต่ละคน แต่ก็คุยกัน
แบบกะหุงกะหนิง โดยไม่ได้ส่งเสียงดังอะไรเลย
ครับ

และพอผมเดินเข้าวัดผ่านประตูมาถึงคร้ว

พระครูใบฎีกาประดิษฐ์ อริญฺชโย

ยามา ก็มาเจอคุณยาย ซึ่งท่านนั่งอยู่บนรถสามล้อ
ขณะไปตรวจวัด จากนั้นคุณยายก็พูดขึ้นทันทีเลย
ว่า..“เรานะ..ใช้เงินให้มันเป็นหนอยนะ ใช้ไม่เป็นก็
เป็นขี้ข้าเงิน” โห..หลวงพ่อกับ..พอฟังคุณยายทัก
แบบนี้ ความตะลึงกับความมหัศจรรย์ได้เกิดขึ้น
พร้อมกันเลยครับ คือ คุณยายท่านทราบได้อย่างไร
ว่า..ตอนผมเดินอยู่นอกรั้ววัด ผมกับพี่สถาพรคุย
กันเรื่องอะไร ทั้งๆที่นอกรั้ววัดกับคร้วยามาก็ไกลกัน
เกือบ 1 กิโลเมตร แม้ต่อให้ตะโกนคุยกันยังไง ก็ไม่มี
ทางดังไกลถึงขนาดนั้น แต่คุณยายท่านสามารถรู้
ทุกอย่างที่คุยกัน แถมท่านยังเมตตาผมสอนเรื่อง
การใช้เงินอีก ..ผมว่า..การนั่งสามล้อตรวจวัดของ
คุณยายนี้ มองภายนอกเหมือนท่านตรวจแค่
หยาบๆ แต่ก็ไม่รู้ท่านตรวจวัดแบบไหน ถึงทำให้

สมัยผมเป็นสารตีแก้วให้คุณยายครับ

ครับ..ก็กลายเป็นที่เลื่องลือ
ฮือฮาใจชนกันทั่วทุก
อุบาสกชอบเอามาเป็น
ประเดิมคุยกันตอนนั่งกินข้าว
ร่วมกัน จึงมีคนพูดขึ้นซ้ำๆ
ว่า.. “นั่น..ใครจะตายก็รีบตาย
นะ คุณยายยังมีชีวิตอยู่ ท่าน
จะได้ช่วยได้” ด้วยเหตุนี้..ผม
ก็เลยเอาเรื่องนี้ไปเล่าให้คุณ
ยายฟัง ท่านก็เลยเบิกบานปน
ซ้ำๆ แล้วพูดขึ้นว่า.. “ถึงยาย
ตายก่อน ยายก็ช่วยได้” ใจ

ท่านรู้วาระจิตของคนเข้ามาในเขตวัดได้ถึง
ขนาดนี้ ผมว่า..การนั่งสามล้อตรวจวัดของท่านนี้
ไม่ธรรมดาครับ คือ ความลับไม่มีสำหรับคุณ
ยายจริงๆ

ส่วนอีกเรื่องหนึ่ง ก็คือ ตอนโยมพ่อของผมเสียชีวิต
โยมแม่และพี่ๆ น้องๆ ของผม บอกว่า..ช่วยกราบ
เรียนคุณยายให้ช่วยโยมพ่อหน่อย ซึ่งผมก็ทำดีลา
บอกที่บ้านไปว่า.. “ไม่กล้าบอกหรอก ถ้าแม่อยาก
จะบอกก็ให้แม่มาวัดมาบอกคุณยายเอง” ที่ผมพูด
อย่างนี้ ก็เพราะเป็นอุบายอยากจะให้แม่มาวัด ซึ่งก็
สำเร็จจริงๆ ครับ โยมแม่ยอมมาวัด เพื่อมากราบ
คุณยายด้วยตัวเอง และพอโยมแม่เล่ารายละเอียด
ให้คุณยายฟังทั้งหมด คุณยายก็บอกว่า “แล้วยาย
จะช่วย” และหลังจากนั้นแค่ 2-3 วัน ขณะที่ผมซึ่ง
สามล้อให้คุณยาย ท่านก็พูดว่า “พ่อเราตายไม่ใช่
หรือ” ผมก็เลยได้จังหวะเรียนถามคุณยายว่า.. “
คุณยายเจอแถวไหนครับ” ท่านก็เมตตาบอกว่า
“เจอแถวๆ บ้านนั่นแหละ รู้สึกว่าพ่อมีห่วงเยอะ
เหมือนกันนะ แต่ยายช่วยไปแล้ว”

หลวงพ่อกับ...การที่คุณยายไปช่วยส่งบุญให้
คนตาย ไปนรกสวรรค์ ถือเป็นเรื่องปกติที่คุณยาย
ทำจนชำนาญมาตั้งแต่สมัยวัดปากน้ำ ซึ่งเรื่องนี้เอง

โห!!! หลวงพ่อกับ ประโยคนี้ของคุณยาย เป็น
ประโยคที่โดนอย่างแรงเลยครับ ฟังแล้วรู้สึกโล่งใจ
และปลอดภัยยังไม่บอกไม่ถูก คือ คุณยายอาจารย์
ท่าน เป็นครูบาอาจารย์ ที่หาใครเสมอเหมือนท่าน
ได้ยากจริงๆ ครับ เพราะท่านตามคุ้มครองดูแลลูก
ศิษย์ลูกหา แม้ท่านละสังขารไปแล้ว เพียงแต่เรา
ต้องตามตรึกระลึกนึกถึงท่านให้เป็นเท่านั้น คุณ
ยายท่านไม่ธรรมดาจริงๆ ครับ

สุดท้ายนี้..ผมก็ขอบอกว่า..การที่หลวงพ่อกับ
ให้มีการหล่อรูปเหมือนคุณยาย ด้วยทองคำ นับ
เป็นบุญสำหรับลูกหลานที่ตามมาในภายหลังกจริงๆ
ครับ เพราะเราจะได้มีโอกาสเชื่อมสายบุญกับคุณ
ยาย เพราะตอนที่ผมเป็นอุปัฏฐากท่าน ได้ยินคุณ
ยายพูดว่า “ใครทำบุญกับยาย ก็จะมีสายบุญเชื่อม
กัน ใครทำบุญกับยาย ยายจะตามเก็บไปให้หมด”
ซึ่งก็เป็นโอกาสทองของเราแล้วนะครับ...

เล่าเรื่องคุณยาย

เรียบเรียงจากรายการโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา
วันที่ 4 มีนาคม พ.ศ.2557

เล่าเรื่องคุณยาย...ตอน **วิถีต่ออายุ**

พระพุทธานุชาของ คุณยาย

กราบคารวะพระเดชพระคุณหลวงพ่อกับ
ที่เคารพอย่างสูงครับ

กระผม ..พระบวรยงค์ สิริปัญญา พรพชา 25
ปัจจุบันรับบุญอยู่ที่โรงปั้นพระครับ

หลวงพ่อกับ...ช่วงนี้กระผมเห็นพระเดชพระคุณหลวงพ่อกับเล่าเรื่องคุณยาย พอผมฟังแล้วก็ทำให้อดนึกถึงคุณยายไม่ได้ เนื่องจากคุณยายท่านมีพระคุณกับผมมาก เพราะสมัยที่ผมตัดสินใจบวชใหม่ๆ ก็คิดว่า..อยากบวชไปตลอดชีวิต แต่ลึกๆ ก็ไม่รู้ว่าจะทำได้หรือเปล่า จึงคิดแค่ว่า..จะบวชให้นานที่สุดแล้วกัน และระหว่างที่บวชก็จะช่วยงานอย่างเต็มที่เต็มกำลัง ซึ่งก็จริงๆ ครับ เพราะนับตั้งแต่ผมบวชในปี พ.ศ.2532 ผมก็มารับบุญด้านงานก่อสร้างอย่างเต็มตัวในปี พ.ศ.2533 เนื่องจากเรียนจบมาทางด้านนี้โดยตรง แต่พอมารับแล้ว ยอมรับเลยว่า หนักกว่างานก่อสร้างที่เคยทำสมัยตอนเป็นฆราวาสหลายเท่าตัว เพราะงานของวัดไม่มีงานไหนที่ไม่เร่งเลยสักงาน แถมต้องทำทุกวันทั้งคืน อย่างงานฐานราก และงานโครงสร้างหลังคา สถาปัตยกรรมสากลหลังใหม่ ซึ่งต้องทำอย่างประณีต และละเอียดกว่างานก่อสร้างทางโลกมากมายนัก

ด้วยเหตุนี้เองครับ ทำให้ผมจำวัดไม่ค่อยเป็นเวลา ก็จำวัดก็กรรมก็ไม่ค่อยลงตัว จึงทำให้บางครั้งตื่นไม่ทันมาสวดมนต์ตอนตี 5 และต้องจัดสรรเวลานั่งสมาธิเอาเอง และด้วยสภาพงานที่หนักและหยาบขนาดนี้เองครับ จึงทำให้ผมแอบคิดในใจว่า.. “จริงๆ เราสึกไปเป็นฆราวาสก็ทำงานก่อสร้างให้วัดได้ แถมสะดวกกว่าตอนเป็นพระ

พระบวรยงค์ สิริปัญญา

ชะอีก คือ จะปั้นป้าย จะประสานงานไปไหนมาไหน ก็สะดวกกว่าตอนเป็นพระเยอะเลย อีกทั้งถ้ากิจวัตรกิจกรรมไม่ลงตัวก็ไม่มีใครเขาว่าอะไร” .. จากความคิดในใจแค่นี้เองครับ ก็งานเข้าเลยครับ ก็เป็นเรื่องจนได้ คือ อยู่ๆ โยมพี่อารีพันธุ์ ก็ขับรถยนต์พาคุณยายมาที่ไซต์งานก่อสร้าง 2,000 ไร่ และคุณยายเดินลุยโคลนละอะๆ เข้ามาเลย จากนั้นคุณยายท่านก็เอาขนมมาถวายพระแผนกธรรมโยธาทุกๆ รูป แต่สุดท้ายก่อนกลับ... ท่านก็ยกมือไหว้ และหันมาทางผม แล้วพูดว่า.. “ท่านๆ อย่าลืมนะ ช่วยหลวงพ่อกับ ช่วยยายสร้างวัด”

จากนั้นท่านก็พูดต่อขึ้นมามากมายว่า.. “ใครนอนตื่นสาย เทวดาเขาจะถ่มน้ำลายใส่หัว..อูๆ... ใคร

ตื่นเช้า..เทวดาเขาจะยกมือสาธุ” ตอนนั้นผมรู้สึก ตกใจวบบนขี้ยังงีบอกไม่ถูกครับ คือ คุณยายท่าน ทราบได้อย่างไรว่า..ผมคิดจะสึก ทั้งๆ ที่ผมก็ไม่ได้ บอกใครเลย แถมรู้สึกไปก่อนด้วยว่า..ผมตื่นจาก จำวัตรสาย ทั้งๆ ที่ไม่มีใครไปรายงานท่าน แต่ตอน นั้น..ผมก็ได้แต่ฟังท่าน แล้วก็ซาบซึ้งจนน้ำตาคลอ เบ้า เพราะสัมผัสได้ว่า..คุณยายเป็นห่วง แต่ผมก็ไม่ได้เอ่ยอะไร...

แม้คุณยายท่านจะพูดกับผมอย่างนี้ แต่ผมก็ ยังคิดวนไปเวียนมาอยู่ดีแหละครับว่า..ออกไปเป็น สมรवास ยังไงก็ทำงานสะดวกกว่า... ความคิดของผมในตอนนั้น ชนิดที่เรียกว่า เอาช้างมาอุดมันก็ หยุตไม่ไหว และด้วยเหตุที่ผมยังไม่ยอมเลิกคิด นี้เองครับ คุณยายท่านก็มาพูดกับผมแบบนี้ติดๆ กันถึง 3-4 วัน อย่างต่อเนื่อง แถมก่อนกลับท่านยัง พูดเสริมอีกว่า.. “ท่านๆ อย่าให้ยายบาปนะ” พร้อมกับ ยกมือไหว้ด้วยรอยยิ้มอันอ่อนโยน เอาจนน้ำตา ผมคลอเบ้าอีก แต่ถึงกระนั้น..ผมก็ยังไม่ยอมรับ ปากท่านว่า..จะสึกหรือไม่สึกแต่อย่างใด !

คุณยายท่านมาตรวจไซต์งานก่อสร้าง และมา พูดให้กำลังใจอย่างนี้อยู่นานหลายปี ซึ่งสภาพใจ ผมก็มีขึ้นมีลงตลอด แต่ไม่ว่าคุณยายจะพูดขึ้นต้น ด้วยอะไร ก็จะไม่ลงท้ายด้วยประโยคที่ว่า.. “ท่านๆ อย่าสึกนะ ช่วยหลวงพ่อกับช่วยยายสร้างวัดนะ” แต่ ครั้งสุดท้ายที่คุณยายมาพูด..ท่านก็มองหน้า กระผม โดยพูดประโยคนี้ติดกันถึง 3 ครั้ง ซึ่งปกติ ท่านจะพูดแค่ครั้งเดียว ด้วยเหตุนี้เองครับ ผมจึง ใจอ่อนรับปากท่านว่า “ครับ” เพราะถ้าผมไม่ ยอมรับปาก ท่านคงจะพูดจนกว่าผมจะยอมรับ ปาก และนับจากนั้น..เมื่อคุณยายเจอหน้าผม ท่าน ก็ไม่พูดประโยคนี้อีกเลย

หลวงพ่อกับ..พอรับปากคุณยายแล้ว มันโล่ง ไปหมดเลยครับ มันปลอดกังวล เพราะเป้าหมาย ชีวิตผมชัดเจนขึ้นทันที คุณยายท่านเป็นผู้ชี้เส้น

ทางการสร้างบารมีให้ ผม ท่านทำให้ผม....ชนะใจ ตัวเองแล้วครับ จนทุกวันนี้..คำพูดของคุณยายยัง ก้องอยู่ในใจผมตลอด ด้วยเหตุนี้เองครับ..ผมจึง รู้สึกซาบซึ้งในพระคุณคุณยายมาก ที่ท่านต่อลม หายใจในเพศสมณะให้ผม จนผมอยากจะกราบ หรือยกมือไหว้ท่าน แต่ก็ทำไม่ได้ด้วยเพศภาวะ เพราะหัวใจอดกัถยานมิตรของท่านนั้นยิ่งใหญ่ จนผมรู้สึกซึ่งใจที่ท่านอดทน ให้โอกาส ให้กำลังใจ จนผมมีวันนี้

หลวงพ่อกับ..คุณยายท่านไม่ใช่บุคคล ธรรมดา ท่านใช้ความทรงอภิญาสร้างวัดพระ ธรรมกายจริงๆ เพราะดูเหมือนท่านมาตรวจงาน วัดด้วยตาเนื้อแบบหยาบๆ แต่ที่ไหนได้ ท่านกลับใช้ ญาณทัสสนะตรวจไปถึงสภาพจิตใจในระดับลึก ที่ ไม่มีเครื่องตรวจสอบอะไรตรวจสอบได้ และพอ ท่านตรวจเจอ ท่านก็แก้ปัญหาได้อย่างตรงจุด นี้แหละครับ ท่านถึงสร้างวัดใหญ่โตขนาดนี้สำเร็จ

สุดท้ายนี้..ผมก็อยากเชิญชวนทุกคนมาหล่อ ทองกับคุณยาย เพื่อเชื่อมสายบุญกับท่าน เพราะ ท่านเป็นผู้มีความบริสุทธิ์บริบูรณ์จริงๆ ครับ ทำที่ ยาย ได้ที่เรา... ครับ

น้องพีวส์ (อภิชาติ แสนอภัย)

กราบนำสังการพระเดชพระคุณหลวงพ่อ
ที่เคารพอย่างสูง

ผมชื่อ อภิชาติ แสนอภัย ชื่อเล่น พีวส์ครับ
กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 คณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
พระนครเหนือ ขอกราบรายงานการทำหน้าที่
ขุนพลชวนบวชระดับอุดมศึกษาครับ

หลวงพ่อครับ เมื่อปิดเทอมภาคฤดูร้อนปีที่
แล้ว พี่ๆ ชนมรมพุทธฯ ได้พยายามตามตื้อ ให้ผมมา
บวชในโครงการอบรมธรรมทายาทระดับ
อุดมศึกษา รุ่นที่ 41 ซึ่งผมก็ตัดสินใจบวช โดยมี
เพื่อนชื่อ "ตัน" ที่เป็นกัลยาณมิตรชวน บวช มาบวช
พร้อมกันด้วยครับ พอจบโครงการผมยังรู้สึกมี
ความสุขกับการอยู่ในเพศสมณะมาก เลยบวชต่อ
จนถึงวันเปิดภาคเรียนใหม่ และเพราะได้บวชจึง

ทำให้ผมได้ทราบคำตอบของชีวิต ว่าเราเกิดมา
ทำไม ตายแล้วไปไหน เราจะตอบแทนพระคุณพ่อ
แม่ให้ดีที่สุดได้อย่างไร หลวงพ่อครับผมรู้สึกชีวิต
ผมดีขึ้นกว่าเก่ามาก คือเมื่อก่อนผมเคยทิ้งดื่มเหล้า
สูบบุหรี่ ติดเกมส์ เที่ยวกลางคืน แต่หลังจากบวช
แล้วก็เลิกได้หมด ไม่เพียงเท่านั้นผมยังมีผลการ
เรียนดีขึ้นเพราะมีสมาธิ ในการเรียนมากขึ้น
สามารถทำความเข้าใจในบทเรียนได้ง่ายจำได้
แม่นยำขึ้นครับ

แล้วครอบครัวที่เคยทะเลาะกันบ่อยๆ เพราะ
สุราและการพนันเป็นเหตุ ก็กลับกลายเป็น
ครอบครัวสว่างมีความสุขมากกว่าเดิม เป็นดัง
ครอบครัวสวรรค์ครับ แงมผมยังมีโอกาสได้รู้จักกับ
เพื่อนๆที่เป็นคนใฝ่ดีจากโครงการบวชในรุ่นเดียว
กัน ทำให้เกิดแรงบันดาลใจดีๆตามมาอีกเยอะ สรุป
สั้นๆ ว่าบวชค่าเดียว เปลี่ยนแปลงผมให้ดีขึ้นทั้ง
ชีวิตครับ

และเพราะสิ่งดีๆ ที่ได้รับ ผมจึงได้ตัดสินใจมา
เป็นคณะกรรมการของชมรมพุทธฯ และตั้งใจอยาก
จะชวนทุกคนให้ได้มารู้จักความจริงของชีวิต ซึ่งอีก
เพียงแค่ 20 วันเท่านั้นก็จะถึงวันที่ 18 มีนาคม เป็น
วันเปิดโครงการอบรมธรรมทายาทระดับ
อุดมศึกษา รุ่นที่ 42 ครับ ภายใน 20 วันนี่ เป็นวันที่
คณะกรรมการชมรมพุทธฯทุกคน พยายามและ
ตั้งใจที่จะชวนพี่ๆ น้องๆ ในมหาวิทยาลัยมาบวชให้
ได้มากที่สุด ซึ่งพวกผมก็ลุยทำหน้าที่ผู้นำบุญ
ฉบับ..มหาดลัยฯ อย่างเต็มที่ โดยเริ่มจากการนำสื่อ
ประชาสัมพันธ์ที่ส่วนกลางส่งมาให้อย่างมากมาย
มหาศาล ทั้งโบชัวร์ ไปสเตอร์ ป้ายขนาดใหญ่ นำไป
ติดจนทั่วทุกที่ในมหาวิทยาลัย

ตัวแทนลูกๆ ชมรมพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

แล้วก็ประชุมที่มีระดมความคิดหาวิธีติดตามผู้มีบุญให้มาบวช ซึ่งก็ได้รับความช่วยเหลือ จาก พี่ๆ ประสานงานชมรมพุทธฯของสถาบันในภาคกลางมาชวนบวชให้ดูเป็นตัวอย่าง และได้พี่ๆ ปี 4 ที่ถึงแม้จะต้องรีบทำโปรเจคเพื่อจบการศึกษา ก็ยังมาลงพื้นที่ชวนบวชด้วย ทำให้พวกผมมีกำลังใจ ไดโนฮาวอย่างมาเลยครับ โดยวันแรกที่ชวนบวชก็สามารถดีใจแตกมีแมนแมนสนใจเขียนใบสมัครถึง 21 คนเลยครับ

หลงพ่อครับ ทุกๆ เย็นพวกเราจะมีการรวมตัวคณะกรรมการและน้องใหม่ที่สนใจ มาสวดธัมมจักรที่ชมรม และนั่งสมาธิรวมใจอธิษฐานจิตเพื่อตามคนบวช พวกเราคิดเสมอครับ ว่าคนที่เราไปชวนนั้นเขาจะบวชหรือไม่บวช พวกเราก็จะทำหน้าที่ตรงนี้ให้ดีที่สุด ให้เต็มกำลังที่สุด โดยเน้นว่าตลอดเวลาที่ชวนบวช ใจต้องใส ต้องสบาย ต้องอยู่ในกลางให้ได้ตลอดและอธิษฐานจิตขอพรจาก หลวงปู่ หลวงพ่อ และคุณยายอาจารย์ ให้ได้เจอผู้มีบุญที่สนใจอยากบวช แล้วก็เจอจริงๆ ครับ เจอแทบ

ทุกวันเลย บางครั้งเดินไปคุยไปไม่กี่คำก็สนใจบวชแล้ว บางครั้งเพื่อนนักศึกษาก็โทรมาเองตามป้ายที่ติดไว้ ขนาดกำลังจะเก็บบุญประชาสัมพันธ์ ก็ยังมีน้องมาขอสมัครบวชเลยครับ และอีกหนึ่งกลยุทธ์ที่ใช้ได้ผล คือการให้เพื่อนไปชวนเพื่อน ประมาณว่า “เอ็งบวช ข้าบวชด้วย” ทำให้ตอนนี้ยอดพุ่งทะลุเป้า มีผู้สมัครเข้ามาแล้ว 51 คนครับ

นอกจากจะชวนบวชอย่างเต็มกำลังแล้ว พวกเรานักศึกษาตัวเล็กๆ ก็ยังตั้งใจที่จะไปบอกบุญชวนเพื่อนๆ ให้มาร่วมหล่อทองคำคุณยายอาจารย์ไม่ต่ำกว่า 1 บาททองด้วยครับ

หลงพ่อครับ ลูกๆ ชมรมพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือทุกคน ภูมิใจและดีใจ ที่มีโอกาสได้เรียนรู้เรื่องราวความเป็นจริงของชีวิตผ่านโครงการอบรมธรรม ทายาททั้งชายและหญิง ซึ่งเหมือนกับการได้ชีวิตใหม่ จากผู้ที่ไม่รู้ กลายมาเป็นผู้รู้ และสามารถดำรงตนอยู่ในสังคัม เป็นลูกที่ดีของพ่อแม่

ทำพิธีตัดปอยผมเป็นปฐมเริ่ม..ที่ห้องชมรม “สัญญาลูกผู้ชายที่จะไม่เปลี่ยนใจไปจากการบวช”

หมื่นเวียนกันทำหน้าที่ชวนบวช ปลื้มทุกวัน ได้บุญทุกวันครับ

เป็นศิษย์ที่ดีของครูบาอาจารย์ และเป็นคนดีของสังคม ลูกๆ ทุกคนได้ผ่านจุดที่เป็นผู้รับมาอย่างเต็มที่แล้ว ต่อไปนี้ลูกๆ ทุกคนจะตอบแทนพระคุณหลวงพ่อด้วยการไปตามผู้มีบุญให้มาบวชให้ได้มากที่สุด อย่างน้อยต้องชวนนักศึกษาจากทั่ว

ประเทศให้มาบวชไม่ต่ำกว่า 1,000 ครั้ง และด้วยผลแห่งบุญนี้ลูกๆ ขอให้หลวงพ่อดีสุขภาพแข็งแรงหายเจ็บหายป่วย อยู่เป็นกำลังใจในการสร้างบารมีให้กับลูกๆ ชมรมพุทธทั่วประเทศไปนานๆ นะครับผม

พระบรมธาตุในประเทศไทย

ตอนที่ 1

กรุงเทพมหานคร

1. วัดพระศรีรัตนศาสดาราม

- พระศรีรัตนเจดีย์ (เจดีย์ทอง)

ร.4 โปรดให้สร้างขึ้นมาเพื่อ

บรรจุพระบรมธาตุ เสรีจสมัย

ร.5 เป็นเจดีย์ ทรงลังกา

สูง 40 เมตร

- พระแก้วมรกต บรรจุพระบรม

ธาตุ 7 ตำแหน่ง (พระโมฬี

พระนลาฏ พระอุระ พระหัตถ์

2 ข้าง พระชานู 2 ข้าง)

- พระบรมธาตุบรรจุใน

พระเมรุมาฬัพระรูป ร.1

และ ร.2 ในพระอุโบสถ

2. วัดโพธิ์ พระมหาธาตุทรงปราสาท

3. วัดมหาธาตุ ภายในพระมณฑปมีพระเจดีย์ทอง

บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ

4. วัดราชบพิตร เจดีย์กลมบรรจุพระบรมธาตุ

ไว้ที่ยอด

5. วัดบวรนิเวศวิหาร เจดีย์ทองใหญ่

6. วัดพระศรีมหาธาตุ เจดีย์บรรจุพระบรมธาตุซึ่ง

ขุดพบจากมหาสถูปธรรมราชาธิกะ

7. วัดสระเกศ ภูเขาทอง (พระบรมบรรพต) บรรจุ

พระบรมธาตุซึ่งได้จากกรุงกบิลพัสดุ์ สมัย ร.5

8. วัดเครือวัลย์ เจดีย์ทรงลังกาฐานสี่เหลี่ยม

9. วัดธรรมมงคล พระบรมธาตุจากลังกา

(เป็นส่วนพระนลาฏ)

10. วัดกระทุ่มราย 19 ถ.สุวินทวงศ์ ม.12 แขวงกระ

ทุ่มราย เขตหนองจอก (เจดีย์กลางน้ำ)

11. วัดหลักสี่ เจดีย์พระธาตุ

12. วัดเทพนารี 807 ถ.จรัญสนิทวงศ์ แขวง

บางพลัด เขตบางกอกน้อย (เจดีย์ใหญ่)

13. วัดนิมมานนรี 38 ถ.เพชรเกษม ม.15 แขวง

วัดพระศรีรัตนศาสดาราม หรือที่เรียกกันทั่วไปว่า วัดพระแก้ว เป็นวัดที่
พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชโปรดเกล้าฯ ให้สร้างขึ้นใน พ.ศ. 2325

บางหว้า เขตภาษีเจริญ (เจดีย์ พ.ศ.2417)

14. วัดโสมนัสวรรมหาวิหาร เจดีย์ลักษณะคล้าย

พระปฐมเจดีย์ สูง 55 เมตร

15. วัดคูหาสวรรค์ หรือวัดศาลาสี่หน้า พระพุทธเทว

ปฏิมากรซึ่งเป็นพระประธานในอุโบสถ หน้าตัก

5 ศอกคืบ 4 นิ้ว ภายใน บรรจุพระบรมธาตุ

16. วัดธาตุทอง ระหว่างซอยสุขุมวิท 63 และ 65

มีพระพุทธเจดีย์บรรจุพระบรมธาตุ

17. วัดราชประดิษฐสถิตมหาสีมาราม ใกล้

พระบรมมหาราชวัง บรรจุพระบรมธาตุ

ที่ยอดองค์พระเจดีย์

18. วัดสุทัศน์เทพวราราม ถ.ดินสอ ใกล้เสาชิงช้า

สมัย ร.3 พ.ศ. 2387 มีการบรรจุพระบรม

สารีริกธาตุหล่อพระเจดีย์

19. วัดบวรมงคล (วัดลิงขบ) ริมฝั่งขวาแม่น้ำ

เจ้าพระยา แขวงบางพลัด เขตบางกอกน้อย

กทม. มีเจดีย์ทรงไทย สูง 9.7 เมตร

บรรจุพระบรมธาตุ

20. วัดราชนัดดา ถ.มหาชัย เยื้องป้อมพระกาฬ

เขตพระนคร พระบรมธาตุ
ประดิษฐานอยู่ในบุษบก
ณ มณฑปชั้นยอดสุด
ของโถงปราสาท

21. วัดปฐมวนาราม
(วัดสระปทุม) เขต
ปทุมวัน บรรจุพระบรม
ธาตุ ณ เจดีย์ประธาน
22. วัดมหรณพาราม
ถ. ตะนาว เยื้องศาลเจ้า
พ่อเสือ เขตพระนคร
บรรจุพระบรมธาตุที่พระ
เจดีย์หลังอุโบสถ
พ.ศ. 2403

23. พระบรมสารีริกธาตุระย้ากินนร ณ พระที่นั่ง
จักรพรรดิพิมาน ในพระบรมมหาราชวัง
24. วัดใหม่พิเรนทร์ (วัดโพธิ์สามต้น) เขต
บางกอกใหญ่ มีงานสงฆ์พระธาตุ
ปลายเดือน ม.ค. ถึง ต้นเดือน ก.พ.
25. วัดนางชี เขตภาษีเจริญมีประเพณีชักพระทาง
น้ำอัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุขึ้นประดิษฐาน
บน บุษบกเรือแห่ไปทางน้ำให้พุทธศาสนิกชนตั้ง
โต๊ะบูชาถวายสักการะ เป็นประเพณีสืบเนื่องมา
นานกว่า 200 ปีแล้ว กำหนดเอาข้างแรมของ
เดือน 12 (พ.ย.) เป็นวันแห่เรือชักพระ มีงาน
ฉลองสมโภช 3 วัน 3 คืนทุกปี จำนวนพระบรม
ธาตุมี 30 กว้างองค์ (แต่ละปีมีเพิ่มมีลด อาจไม่
เท่ากัน)

อยุธยา

26. วัดวรนายกกรังสรรค์เจดีย์บรรพตาราม
(วัดเขาดิน) ต.บางปะหัน อ.บางปะหัน
(ทรงพม่า บูรณะสมัย ร.5)
27. วัดสุวรรณดาราราม ต.หอรัตนไชย
อ.เมือง (เจดีย์ใหญ่)
28. วัดนิเวศธรรมประวัติ 60 ต.บ้านเลน

ในสมัยกรุงศรีอยุธยา
วัดพุทธไสยาสน์เป็นพระอารามหลวงที่ใหญ่โตและมีชื่อเสียง
วัดหนึ่งปรากฏตามตำนานว่าสมเด็จพระรามกษัตริย์
ที่ 1 (พระเจ้าอู่ทอง) ทรงสร้างขึ้นในบริเวณที่ซึ่งเป็นที่ตั้ง
พลับพลาที่ประทับเมื่อทรงอพยพมาตั้งอยู่ก่อนสถาปนา
กรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี

- อ.บางปะอิน ร.5 บรรจุพระบรมธาตุในเจดีย์บน
หอรบั้งเบื้องหลังอุโบสถ พ.ศ. 2421
29. วัดช่างเหล็ก 33 บ.ช่างเหล็ก ม.1 ต.ช่างเหล็ก
อ.บางไทร
30. วัดในบัว 2 ม. 9 ต.บ้านกระทุ่ม อ.เสนา
(เจดีย์ศรีเสนา พ.ศ. 2520 ได้พระบรมธาตุจาก
ทุ่งลพ พะเยา)
31. วัดพุทธไสยาสน์ 1518 บ.คลองพุทธไสยาสน์
ม.8 ต.ลำภาดลุ่ม อ.พระนครศรีอยุธยา (ปรางค์
19 วา มีเจดีย์เรือนแก้วบรรจุพระบรมธาตุ)
32. วัดสี่กุก 35 ม.2 ต.น้ำเต้า อ.บางบาล
(เจดีย์ 30 เมตร)
33. วัดพระธาตุศรีรัตนาราม ต.บางพลี อ.บางไทร
พระบรมธาตุจากลังกา (ทางหลวงปทุมธานี
- เสนาฝั่งขวามือ)
34. วัดบางนมโค อ.เสนา (เจดีย์พระธาตุประดับ
กระจกสี)
35. วัดประดู่ทรงธรรม อ.พระนครศรีอยุธยา
36. เจดีย์ศรีสุริโยทัย วัดสบสวรรค์ ต.สวนหลวง
อ.พระนครศรีอยุธยา (บรรจุพระบรมธาตุใน

พระพุทธรูปไสยาสน์
วัดป่าโมก
ประดิษฐานอยู่ในวิหาร
วัดป่าโมก ซึ่งมีชื่อเดิมว่า
วัดตลาด อยู่ที่อำเภอป่าโมก
จังหวัดอ่างทอง วัดป่าโมก
เป็นวัดเก่าแก่สมัยอยุธยา
ปัจจุบันเป็น
พระอารามหลวง

ผอบทอง 223 องค์)

37. วัดมหาธาตุ ชูดพบพระบรมธาตุ นำไปไว้ที่
พิพิธภัณฑ์เจ้าสามพระยา ในอดีตเคยแสดง
ปาฏิหาริย์ต่อหน้าพระพักตร์พระราเมศวร มี
ลักษณะเหมือนเกล็ดพิมเสน สีขาวบริสุทธิ์เป็น
รูปร่างพราว มีขนาด 1 ใน 3 ของ เมล็ด
ข้าวสาร มีเจดีย์ซ้อน 8 ชั้น ก่อจนถึงสถูปทองคำ
บรรจุพระธาตุเจดีย์แต่ละชั้นทำด้วยทอง แก้ว
เงิน นาค ไม้สีดำ ไม้สีแดง

38. วัดมเหยงคณ์ อ.พระนครศรีอยุธยา
(เจดีย์เก่าด้านหน้า)

ชัชนาท

39. วัดพระบรมธาตุ (วัดศรีธรรมนิกราช) 106 ม.6
ต.ชัชนาท อ.เมือง ปากคลองแพรกศรีราช
(แม่น้ำน้อยสร้างสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนต้น ก่อ
ด้วยศิลาแลงมีงานฉลวงและปิดทองทุกวันเพ็ญ
เดือน 6)

40. วัดมหาธาตุ หรือวัดศิระเมือง ริมแม่น้ำน้อย
หลังตลาดสรรคบุรี ต.แพรกศรีราชา อ.สรรคบุรี
สร้างสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนต้น ปัจจุบันหักพัง
เหลือความสูง 10 เมตร (เดิมสูง 1 เส้น หรือ 40
เมตร) วัดรอบฐาน 40 เมตร เป็นเจดีย์แบบละโว้

ยอดกลีบบะเพอง

อ่างทอง

41. วัดเกษไชโย อ.ไชโย พระบรมธาตุที่เกศ
หลวงพ่อโต

42. วัดต้นสน อ.เมือง มีพระเกศแก้วจุฬามณีบรรจุ
พระบรมธาตุ

43. วัดป่าโมก อ.ป่าโมก บรรจุพระบรมธาตุ 36
องค์ในพระนอนซึ่งลอยน้ำมา เป็นพระลาว
ศักดิ์สิทธิ์พุดได้

44. พระธาตุมหานาม ต.ไชยภูมิ อ.ไชโย มีพระธาตุ
เจดีย์โบราณ และพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์มากชื่อ
หลวงพ่อขาว มีงานนมัสการและปิดทององค์
หลวงพ่อ ปลายเดือนมีนาคมทุกปี

45. วัดท่าสุทธาวาส (วัดท่าสุวรรณภูมิ) ริมฝั่งแม่น้ำ
เจ้าพระยาปากเดียวกับอยุธยา ต.บางเสด็จ
อ.ป่าโมก เป็นวัดประจำพระองค์ของสมเด็จพระ
เทพรัตนราชสุดาฯ ทรงวาดภาพนอุโบสถด้วย
พระองค์เอง พระบรมธาตุที่ชูดพบ บรรจุอยู่ใน
โกศทองคำลงยาราชาวดีฝีมือละเอียดงดงาม
มาก

สิงห์บุรี

46. วัดหน้าพระธาตุ ต.จักรสีห์ อ.เมือง เนินดินสูง

วัดถ้ำเสือ ตั้งอยู่ที่
ตำบลม่วงชุม อยู่ห่างจาก
เขื่อนแม่กลอง ประมาณ 5
กิโลเมตร ทางเข้าวัด
ต้องผ่านตัวเขื่อนแม่กลอง
วัดนี้มีพระพุทธรูปปาง
ประทานพรขนาดใหญ่
อยู่บนยอดเขา
มีพุทธลักษณะที่สวยงามมาก
และยังมีอุโบสถอัญมณีเป็น
ลักษณะทรงไทยมีลวดลาย
สวยงามวิจิตรตระการตา
ข้างๆ มีเจดีย์เกศแก้ว
มหาปราสาท

- มีพระปรางค์สูง 16 วา
47. วัดกุฎีทอง ต.บางน้ำเชี่ยว อ.พรหมบุรี บรรจุ
พระบรมธาตุที่อัญเชิญจากดอยสุเทพ 16 องค์
บนยอดองค์พระเจดีย์ พ.ศ. 2522 ต่อมา พ.ศ.
2532 เพิ่มเป็น 22 องค์
48. วัดเขายายกะตา บ.เขายายกะตา ม.2 ต.ลำ
นารายณ์ อ.ชัยบาดาล (เจดีย์)
49. วัดถ้ำช้างเผือก ยอดเขาสมอคอน ต.เขาสมอ
-คอน อ.ท่าม่วง มีเจดีย์พระธาตุบนยอดเขาด้าน
บนถ้ำช้างเผือก เป็นพระบรมธาตุที่มหาดมะ-
-คานธิถถวายให้ เมื่อปี 2477 สร้างพระธาตุเสร็จ
พ.ศ.2480 และยังมีต้นโพธิ์ตรัสรู้จากต้นเดิมที่
พุทธคยาด้วย
50. หลวงพ่อใหญ่วัดจันทร์คีรีนิมิต อ.เมือง
บรรจุพระบรมธาตุที่ยอดเศียร พ.ศ. 2536
สระบุรี
51. วัดเขาแก้ว 1 ต. ต้นตาล อ.เสาไห้ (เจดีย์ 34
เมตร บรรจุพระบรมธาตุและพระธาตุสาวก)
52. วัดปากบาง ม.3 ต.จี่งวาม อ.เสาไห้
(เจดีย์สูง 37 เมตร)
53. วัดอัมพวัน 19 บ.อัมพวัน ม.4 ต.ศาลารีไทย
อ.เสาไห้ (เจดีย์)
54. วัดพระพุทธรบาท อ.พระพุทธรบาท มีเจดีย์

หินอ่อนบรรจุพระบรมธาตุทางทิศเหนือของ
มณฑลพระพุทธรบาท ชื่อ “พระมกุฏกัณฐ์เจดีย์”

อุทัยธานี

55. วัดมณีสถิตกปิฐาราม หรือวัดทุ่งแก้ว 4 ถ.
สุนทรสถิต ต.อุทัยใหม่ อ.เมือง (พระปรางค์สูง
16 เมตร) ด้านเหนือพระปรางค์มีสระน้ำ
ศักดิ์สิทธิ์ เคยใช้ในพิธีบรมราชาภิเษก ร.6
และ ร.7
56. วัดท่าซุง (จันทาราม) ต.น้ำซึม อ.เมือง
สุพรรณบุรี
57. วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ ต.รั้วใหญ่ อ.เมือง
สร้างสมัยพระมหาจักรพรรดิ ปรางค์บรรจุ
พระบรมสารีริกธาตุ เคยแสดงปาฏิหาริย์ต่อหน้า
สมเด็จพระนเรศวรและพระเอกาทศรถ
58. วัดมหาธาตุสวนแตง หรือวัดพระธาตุนอก
ต.ศาลายาว อ.เมือง 72210 สร้างสมัยพระ
มหาจักรพรรดิ ปรางค์บรรจุพระบรมธาตุเคย
แสดงปาฏิหาริย์ต่อพระพักตร์สมเด็จพระ
พระเอกาทศรถ
- กาญจนบุรี
59. วัดวังวิเวการาม อ.สังขละบุรี

- (เจดีย์พระบรมธาตุ)
 60. วัดถ้ำเสือ อ.ท่าม่วง (พระบรมธาตุและพระธาตุ
 สวาง) เข้าทางเขื่อนวชิราลงกรณ์
 61. วัดสันติคีรีศรีบรมธาตุ ตรงข้ามทางเข้าเขื่อน
 วชิราลงกรณ์ อ.ท่าม่วง (เจดีย์)

ปทุมธานี

62. วัดเทียนถวาย 122 บ้านใหม่ ม.2 ต.บ้านใหม่
 อ.เมือง (พระธาตุที่มณฑป วัดนี้สร้างสมัย
 พระเจ้าอู่ทอง ร.5 เคยเสด็จชมมารคมา
 ประทับแรมที่นี่)
 63. วัดสวนมะม่วง บ.สวนมะม่วง ม.4 ต.บ้านจิว
 อ.สามโคก (เจดีย์ริมแม่น้ำเจ้าพระยา)
 64. วัดเจดีย์ทอง อ.สามโคก (เจดีย์)
 65. วัดสองพี่น้อง ต.บ้านจิว อ.สามโคก
 66. วัดใหม่คลองเจ็ด ต.บึงคำพร้อย อ.ลำลูกกา
 บรรจุพระบรมธาตุที่ได้จากสังฆราชลังกา ไว้ใน
 เกศองค์พระประธานหน้าตัก 69 นิ้ว
 68. วัดตะวันเรือง ต.คลองสี่ อ.คลองหลวง
 (ธาตุเจดีย์)

69. วัดเจดีย์หอย ต.บ่อเงิน อ.ลาดหลุมแก้ว
 นนทบุรี
 70. วัดโบสถ์บน (บางคูเวียง) อ.บางคูเวียง
 (อยู่ในโบสถ์เก่า ในผอบแก้ว)
 71. วัดเฉลิมพระเกียรติ ต.ศรีเมือง อ.เมือง
 สร้างสมัย ร.3 บรรจุพระบรมธาตุที่ยอดเจดีย์
 พ.ศ. 2397
 72. วัดปรมย์ยิกาวาส ต.เกาะเกร็ด อ.ปากเกร็ด
 บรรจุพระบรมธาตุที่พระมหารามัญเจดีย์
 ลักษณะคล้ายด้านเจดีย์ 3 องค์
 73. วัดเขมาภิรตาราม ฝั่งซ้ายแม่น้ำเจ้าพระยา
 อ.สวนใหญ่ ธาตุเจดีย์สูง 30 เมตร หลังพระ
 อุโบสถบรรจุพระบรมธาตุ พ.ศ. 2496 มีงาน
 ฉลองในช่วงวันมาฆบูชา

โปรดติดตามต่อไป
 จาก : หนังสือพระบรมธาตุ เขียนโดย : อ.บริรักษ์
 พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ.2539
 *ขอขอบคุณภาพประกอบทุกภาพจากอินเทอร์เน็ต

"อุเบกขา" ไม่ได้แปลว่า นั่งเฉย เพียงอย่างเดียว.
 แต่ถ้าจะให้ลึกไปกว่านั้น หลวงพ่อบอกให้ดู
 "ต้องไม่ผิดศีล ไม่ผิดธรรม จิต ต้องเป็นประภัสสร"
 คือ ใจเรา ต้องใส สว่าง ให้ได้ตลอดเวลา ถ้าตัวเราไป
 ทำอะไร ไปรับฟังอะไร แล้วใจของเราเริ่มไม่ใส สว่าง
 ต้อง "หยุดในการกระทำนั้น ๆ ทันทัน"
 เขาเลยเรียก "ใจ" ตรงจุดนี้ ว่า "อุเบกขา"

.....
 (โอรสพระเทพญาณมหามุนี)

พระบรมธาตุในประเทศไทย

ตอนที่ 2

วัดทรงธรรมวรวิหาร เป็นพระอารามหลวงชั้นโท ชนิดวรวิหาร สร้างในสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยโดยกรมพระราชวังบวรสถานมงคล ทรงสร้างพร้อมกับสร้างเมืองนครเขื่อนขันธ์ระหว่าง พ.ศ. 2357-2358 พระอุโบสถเป็นเครื่องไม้ฝากระดาน และได้รับการปฏิสังขรณ์ในรัชกาลที่ 4

สมุทรปราการ

1. วัดอโศกการาม 136 ถ.สุขุมวิท ม.5 ต.ท้ายบ้าน อ.เมือง (พระบรมธาตุที่เศียรพระประธาน 3 องค์)
2. วัดราชบุรณาราม 67 บ.คลองตาเจีย ถ.สุขุมวิท ม.1 ต.บางปู อ.เมือง (พระบรมธาตุที่เศียรพระประธาน 3 องค์)
3. พระสมุทรเจดีย์ ร.4 ทรงอัญเชิญพระบรมธาตุจากพระราชวังมาประดิษฐานไว้ ณ เจดีย์สูง 39 เมตร
4. วัดทรงธรรมวรวิหาร (นครเขื่อนขันธ์) อ.พระประแดง บวรจุพระบรมธาตุที่พระเม้าฬี องค์ประธาน พ.ศ. 2528
5. วัดบางนาใน ริมถนนสุขุมวิทใกล้ทางด่วนบางนา เป็นพระบรมธาตุที่ได้จากศรีลังกา

นครสวรรค์

๒๔

6. วัดพระธาตุ ต.บ้านเกยชัย อ.ชุมแสง
7. วัดวรนาถบรรพต 188 ถ.ธรรมวิถี บ.เขากบ ต.ปากน้ำโพ อ.เมือง (เจดีย์บรรจุพระธาตุแบบสุโขทัย 2 องค์ คาดว่าสร้างสมัยพระเจ้าลิไท และมีต้นโพธิ์พุทธคยา)
8. พระธาตุเขาคีล บนทางหลวงสาย 11 ขึ้นเหนือ อยู่ฝั่งซ้าย ห่างจาก กทม. 234 กม. อยู่ ต.บ้านตุ๊กแก อ.ท่าตะโก
9. วัดเกษไชยเหนือ 58 บ.เกษไชย ม.4 ต.เกษไชย อ.ชุมแสง (เจดีย์สูง 26 เมตร)
10. วัดชุมแสง 17 บ.ชุมแสง ม. 9 ต.พิบูล อ.ชุมแสง (มณฑปพระธาตุ)

ตาก

11. พระธาตุดอยดินถี้ ม.วังตะเคียน ต.ท่าสายลวด อ.แม่สอด เรียกอีกอย่างว่าพระธาตุหินกิว อยู่บนก้อนหินใหญ่ชะง่อนผา เป็นเจดีย์ทรงมอญมี

พระบรมธาตุนครชุมมหาเจดีย์ทรงสูงใหญ่ สวยงาม
ไปด้วยสถาปัตยกรรมและสีทองอร่ามทั้งองค์ เสมือนดัง
เจดีย์ชเวดากองในเมืองพม่า เป็นพระบรมธาตุเจดีย์ที่
บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ จำนวน 9 องค์

งานเทศกาลเดือน ก.พ. อีกชื่อหนึ่งคือพระธาตุ
พญาถ่อง หมายถึงเจดีย์อินทร์เขวอน (หินแก้ว)
บรรจุพระบรมธาตุและอรหันตธาตุทองคำ 30
บาท นอกจากนี้ บริเวณนี้ (ดอยดินจี่) ยังมีรอย
พระพุทธรูปปางซ้ายและบ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์รักษา
โรค รวมทั้งหินแก้วใสๆ สีชมพู เขียว

12. วัดชุมพลคีรี อ.แม่สอด (เจดีย์ทอง)
13. พระธาตุเจดีย์ทอง เขตแม่สอด – แม่ระมาด –
เมียววดี อยู่ฝั่งพม่า ข้ามน้ำที่แม่สอด
14. วัดมณีบรรพต 289 ต.ระแหง อ.เมือง
15. ดอยไถ่เชียงรุ่ง อ.บ้านตาก (พระพุทธรูป
พระพุทธรูปหัตถ์ข้างขวา)
16. วัดพระบรมธาตุ บ.ท่าพระธาตุ ม.3 ต.เกาะ
ตะเภา อ.บ้านตาก สร้างพุทธศตวรรษที่ 18
ฉลองพระธาตุทุกวันที่ 9 เดือน 9 ขึ้น 15 ค่ำ
มีงานนมัสการพระธาตุในวันสงกรานต์ ยังมีงาน
เทศกาลเดือน 7 (มีประกวดบั้งไฟด้วย)
17. วัดพระธาตุลอย หรือพระธาตุแก่งเมืองสร้อย
อยู่ที่เนินเขาริมฝั่งอ่างเก็บน้ำเขื่อนภูมิพลตอน
กลางใกล้เรือนแพท่องเที่ยว เขต อ.สามเงา ริม

แม่น้ำปิง ต.บ้านนาองค์ปัจจุบันหลังมีการสร้าง
เขื่อนภูมิพลย้ายไปอยู่ตรงข้ามกับผาสามเงา
อ.สามเงา เป็นเจดีย์แบบล้านนา อีกชื่อหนึ่งคือ
วัดชลประทานรังสรรค์

18. พระธาตุผาแดง วัดดอนมูล ต.พระธาตุผาแดง
อ.แม่สอด

กำแพงเพชร

19. วัดพระบรมธาตุ หรือพระบรมธาตุนครชุม 15/1
ปากคลองสวนหมาก บ.นครชุม ม.3 ต.นครชุม
(สร้างสมัยพญาลิไท ทรงพม่าขนาดใหญ่ บรรจุ
พระบรมธาตุ 9 องค์ จากลังกาซึ่งใส่ไว้ในภาชนะ
รูปสำเภามีงานนมัสการทุกวันเพ็ญเดือน 3) ตั้ง
อยู่ทางทิศตะวันตก ของแม่น้ำปิง มีตำนานว่า
เมื่อครบอายุศาสนา 5,000 ปี พระบรมธาตุทั้ง
หลายจะมารวมเป็นองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ณ พระบรมธาตุเมืองนครชุมนี้ (บางตำนานว่า
รวมที่ลังกา)
20. วัดวังพระธาตุ เป็นวัดร้างบริเวณเมืองไตรตรึงส์
อ.เมือง มีเจดีย์ใหญ่

วัดพระบรมธาตุทุ่งยั้งตามตำนานการสร้าง
พระบรมธาตุ กล่าวว่า สมเด็จพระมหาธรรมราชาลิไท
ผู้ครองเมืองสุโขทัยได้เชิญพระบรมสารีริกธาตุของ
สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาบรรจุไว้ในถ้ำใต้ดิน
โดยขุดลงไปเป็นถ้ำแล้วก่อพระธาตุไว้

21. วัดพระแก้ว มีเจดีย์ทรงลังกา อยู่ทางทิศ
ตะวันตกของวัดพระบรมธาตุ

พิษณุโลก

22. วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ อ.เมือง (พระปรางค์สูง
18 วา บรรจุพระบรมธาตุ ณ เจดีย์เล็ก ๆ กลาง
ช่องคูหากลางองค์พระปรางค์) มีงานฉลอง
(งานวัดใหญ่) ในวันขึ้น 6 – 12 ค่ำเดือน 3

สุโขทัย

23. วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ ต.แก่งหลวง
อ.ศรีสัชนาลัย (พระปรางค์สูง 1 เส้น)
24. เจดีย์วัดช้างล้อม ต.ศรีสัชนาลัย อ.ศรีสัชนาลัย
สร้างสมัยพ่อขุนรามคำแหงมหาราช พ.ศ. 1828
ภายในบรรจุพระบรมธาตุ มีช้างล้อมรอบ
36 เชือก
25. วัดมหาธาตุ ต.เมืองเก่า (เจดีย์ทรงพุ่ม
ข้าวบิณฑ์) บรรจุพระบรมธาตุในดอกบัว
26. วัดบูรพาราม ต.เมืองเก่า อ.เมือง
มีพระบรมธาตุจากลังกาขนาดเท่าเมล็ดถั่วแตก

สี่ดูจทองคำ องค์ขนาดกลางมีสี่ดั่งแก้วผลึก และ
ดั่งสังข์ที่ขัดแล้วองค์เล็กขนาดเท่าเมล็ดพันธ์
ผักกาด สี่ดั่งดอกพิกุล

27. วัดเขาพนมเพลิง อ.ศรีสัชนาลัย
28. วัดเจดีย์เจ็ดแถว อ.ศรีสัชนาลัย
29. วัดพิพัฒน์มงคล ม.9 ต.ทุ่งเสลี่ยม
อ.ทุ่งเสลี่ยม 64150
30. วัดเขาสวรรณคีรี ต.แก่งหลวง อ.ศรีสัชนาลัย
ภายในเมืองเก่า บนฝั่งขวาของแม่น้ำยมตรงแก่ง
หลวง ห่างยอดเขาพนมเพลิง 200 เมตรไปทาง
ทิศตะวันตกมีเจดีย์บรรจุพระบรมธาตุทรงระฆัง
คว่ำขนาดใหญ่ มีฐาน 5 ชั้นใน เขตอำเภอเมือง
สุโขทัยมีเจดีย์ทรงลังกา สันนิษฐานว่าบรรจุ
พระบรมธาตุหลายแห่ง ได้แก่ วัดเจดีย์งาม วัด
ช้างรอบ วัดถ้ำหีบ วัดมังกร วัดป่ามะม่วง วัดตึก
วันต้นจัน วัดศรีพิจิตรกิริติถัลยาราม วัดวิหาร
ทอง (ทักษิณาราม) วัดอโศการาม (สลัดไธ) วัด
มุขลังกา วัดเจดีย์สูง วัดเกาะไม้แดง

อุตรดิตถ์

31. วัดพระบรมธาตุ (ทุ่งยั้ง) 158 บ. ทุ่งยั้ง อ.ลับแล (เจดีย์สมัยพญาลิไท)
32. วัดพระฝาง 48 บ. ฝาง ม.3 ต.ผาจุ อ.เมือง (บรรจุพระบรมธาตุไว้ตั้งแต่สมัยพระเจ้าอโคทมหาราช)
33. วัดหน้าพระธาตุ บ. หน้าพระธาตุ ม.1 ต. ในเมือง อ.พิชัย 53120 พ.ศ. 2514 ชุดพบพระบรมธาตุขนาดเมล็ดพันธุ์ฝักกาด 100 องค์ ในผอบทองคำทรงเจดีย์ ๓ ซากเจดีย์เก่าซึ่งพระยาโคตรบองสร้างไว้ พ.ศ. 1470 ปัจจุบัน ได้สร้างพระเจดีย์ใหม่ซึ่ง ร.9 พระราชทานนามว่า "ปราสาทพระนวมะราชบพิตร" สูง 46 เมตร
34. วัดเจดีย์คีรีวิหาร อ.ลับแล
35. วัดม่อนธาตุ อ.ลับแล
36. พระธาตุกลางน้ำ อ.ท่าปลา
37. พระธาตุเขาน้อย ริมทางหลวง 1025 จ.อุตรดิตถ์

เพชรบูรณ์

38. วัดมหาธาตุ 17 ถ.นิกรบำรุง ต.ในเมือง อ.เมือง เจดีย์สร้างสมัยสุโขทัย สูง 18 วา
39. สำนักสงฆ์ถ้ำพระพุทโธ บ. ซำอีเลิศ ม.2 ต.ท่าพล อ.เมือง มีพระประธานปางปฐมเทศนา สูง 9 เมตร บรรจุพระบรมธาตุ

40. วัดพระธาตุตมมณี อ.หล่มสัก
41. พระบรมธาตุเขาค้อ บ.นาอ้อ อ.เขาค้อ

ชลบุรี

42. สำนักวิปัสสนาพระธาตุเขาเจ้า ต.ธาตุทอง อ.บ่อทอง
43. วัดญาณสังวราราม บ.มาบพิททอง ม.11 ต.ห้วยใหญ่ อ.บางละมุง (พระบรมธาตุเจดีย์มหาจักรีพิพัฒน์) และมีพระบรมธาตุบรรจุบนยอดมณฑปภายในฉัตรยอดมณฑปด้วย
44. วัดพระธาตุ ต. หน้าพระธาตุ อ.พนัสนิคม

ตราด

45. วัดบุปผาราม (วัดปลายคลอง) ออกไปทางทิศตะวันตกของอำเภอเมือง 2 ก.ม. (พระบรมธาตุได้จากเมืองร้างแห่งหนึ่งทางภาคเหนือ) ต.วังกระแจะ อ.เมือง วัดอยู่บนเนินสูงชายตลิ่ง เป็นวัดเก่าแก่ มีพระบรมธาตุประดิษฐานในวิหาร

จาก : หนังสือพระบรมธาตุ
เขียนโดย : อ.บริพัตร พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ.2539
*ขอบคุณภาพประกอบทุกภาพจากอินเทอร์เน็ต

พระมหากัปปินเถระ

พุทธรัตตะ ธรรมรัตตะ สังขรัตตะ ๓ อย่างนี้เท่านั้น สิ่งที่มีมนุษย์เราควรจะต้องยึดถือเป็นสิ่งที่แท้จริงได้คือ เมื่อเราประสบทุกข์เราก็เข้าไปพึ่งท่านได้ พึ่งท่านแล้วจะมีแต่ความสุข มีสติและปัญญาเกิดขึ้น สามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ให้ลุล่วงไปได้ และเป็นทีระลึกอันสูงสุด ควรที่จะระลึกถึงท่านให้ได้อยู่เสมอๆ นี่ก็แล้วจะมีความสุขสดชื่น ใจของเราจะบริสุทธิ์ยิ่งขึ้นไปตามลำดับ

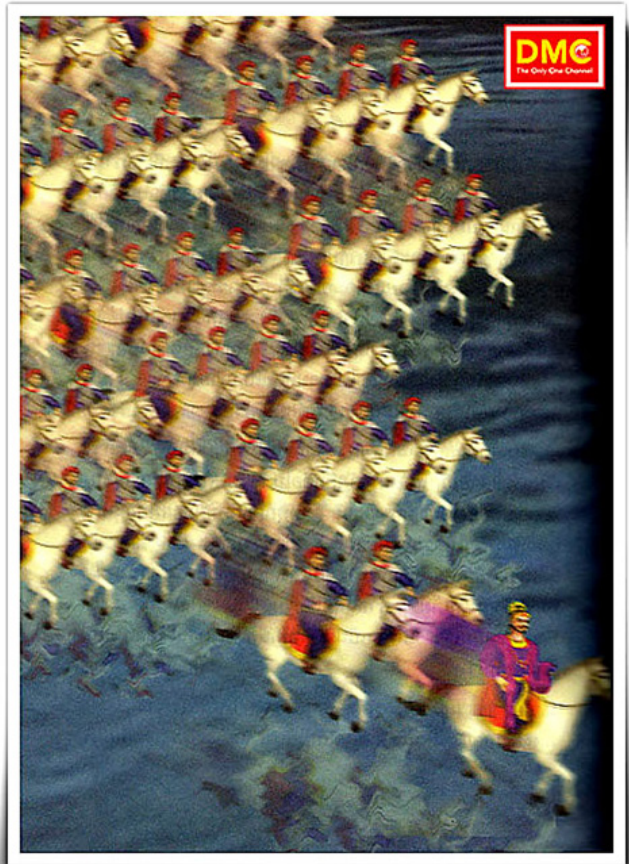
พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ตรัสไว้ในขุททกนิกาย ธรรมบท ว่า

“ธมฺมปีติ สุขํ เสติ วิปฺปสนฺเนน เจตสา
อริยปฺปเวทิตฺเต ธมฺเม สทา รมตี ปญฺหิตฺโต

บุคคล ผู้เฝ้ามองในธรรม มีใจผ่องใส ย่อมอยู่เป็นสุข บัณฑิต ย่อมยินดีในธรรมที่พระอริยเจ้าประกาศแล้วทุกเมื่อ”

มนุษย์ทุกคนในโลกล้วนแสวงหาความสุขด้วยกันทั้งสิ้น บ้างก็แสวงหาจากการดื่ม จากการกิน จากการเที่ยว หรือจากการได้รับของที่ถูกต้องแต่ความสุขเหล่านั้น เป็นความสุขชั่วคราว ไม่ยั่งยืนเมื่อได้รับแล้วต้องแสวงหากันใหม่อยู่ร่ำไป ถ้าจะเรียกให้ถูก ต้องเรียกว่าเป็นความเพลินมากกว่า แล้วอะไรคือความสุขที่แท้จริง อยู่ที่ไหน มีลักษณะอย่างไรบ้าง

ความสุขที่แท้จริง ต้องเป็นความสุขที่เป็นอมตะ แล้วเป็นความสุขที่เข้าถึงได้ สัมผัสได้ นั่นคือความสุขที่เกิดจากการเข้าถึงพระรัตนตรัยภายใน เป็นสุขล้วนๆ ที่ปราศจากความโลภ ความโกรธ ความหลง เป็นความสุขที่คู่ไปกับความบริสุทธิ์ จะ

เข้าถึงความสุขนี้ได้ ด้วยวิธีการทำให้หยุดนิ่งที่ศูนย์กลางกายเท่านั้น เหมือนอย่างพระมหากัปปินะ เมื่อมีความสุขภายในแล้ว ท่านมักจะอุทานอยู่เสมอๆ ว่า “สุขจริงหนอ สุขจริงหนอ”

* เรื่องมีอยู่ว่า ในสมัยพุทธกาล มีพระราชอาพระองค์หนึ่ง ทรงพระนามว่า มหากัปปินะ ทุกๆ เข้าพระองค์จะส่งทหารออกไปสืบข่าวว่า ขณะนี้มีพระพุทธรูป ธรรมะ พระสงฆ์ บังเกิดขึ้นแล้วหรือยัง ทรงทำเช่นนี้อยู่เป็นเวลานาน ก็ยังไม่ทราบคำตอบ

ต่อมาในวันหนึ่ง ขณะที่พระองค์เสด็จประพาสอุทยาน พร้อมกับมหาอำมาตย์หนึ่งพันคน เห็นพ่อค้า ๕๐๐ คนเดินทางผ่านมา จึงตรัสถามว่า

“ ท่านทั้งหลายเดินทางมาจากที่ไหนล่ะ? ” พ่อค้า กราบทูลว่า “ ข้าพระองค์มาจากเมืองสาวัตถี ซึ่งอยู่ไกลจากเมืองนี้ ๑๒๐ โยชน์ พระเจ้าข้า ” พระองค์ตรัสต่อว่า “ ในบ้านเมืองของท่าน มีข้าวปลาอาหารบริบูรณ์ดีหรือ พระราชาของพวกท่านตั้งอยู่ในศีลในธรรมดีหรือ ”

“ บ้านเมืองของข้าพระองค์สมบูรณ์ทุกอย่าง ทั้งพระราชาที่ทรงตั้งอยู่ในทศพิธราชธรรม พระเจ้าข้า ” พระองค์ทรงถามว่า “ แล้วมีเรื่องอะไรน่าสนใจเกิดขึ้นในประเทศของพวกท่านบ้างล่ะ ” พ่อค้า กราบทูลว่า “ ข้าแต่พระองค์ผู้ทรงเป็นสมมติเทพ บัดนี้ พุทธรัตนะบังเกิดขึ้นแล้วในประเทศของข้า-พระองค์ พระเจ้าข้า ” ทันทิที่พระมหากษัตริย์ได้ทรงสดับว่า พระสัมมาสัมพุทธเจ้าเสด็จอุบัติขึ้นแล้วในโลก ทรงเกิดความปีติแผ่ซ่านไปทั่วพระวรกาย จนมิอาจระงับความปีตินั้นได้ จึงตรัสถามเข้าไปอีกว่า “ พวกท่าน กล่าวว่าจะอะไรนะ? ”

“ พวกข้าพระพุทธเจ้ากราบ บังคมทูลว่า พุทธรัตนะบังเกิดขึ้นแล้วพระเจ้าข้า ” ทรงสดับนิ่งอยู่ครู่หนึ่งด้วยปีติอันแรงกล้า แล้วตรัสถามซ้ำเป็นครั้งที่ ๓ พวกพ่อค้าก็ยืนยันเช่นเดิม พระองค์ทรงเบิกบานพระทัยเป็นอย่างยิ่ง ที่ได้ทราบข่าวดีนี้ จึงพระราชทานทรัพย์ ๑ แสนเป็นรางวัลแก่พ่อค้า พระราชาได้ตรัสถามต่อไปอีกว่า “ มีข่าวดีอะไรเกิดขึ้นอีกบ้างไหม? ” พ่อค้ากราบบังคมทูลว่า “ มีพระเจ้าข้า พระธรรมได้บังเกิดขึ้นแล้วพระเจ้าข้า ”

พระอาการปีติใหญ่หลวงได้เกิดขึ้นอีก ทรงนั่งอยู่ครู่หนึ่ง แล้วตรัสถามย้ำถึง ๓ ครั้ง พ่อค้าก็ตอบเช่นเดิม ทรงเบิกบานพระทัยเป็นอย่างยิ่ง จึงพระราชทานรางวัลให้แก่พ่อค้าอีก ๑ แสน พระองค์ได้ตรัสถามต่ออีกว่า “ มีข่าวดีอะไรเกิดขึ้นอีกไหม? ” พ่อค้าตอบว่า “ มีพระเจ้าข้า พระสงฆ์ได้บังเกิดขึ้นแล้วพระเจ้าข้า ” พระองค์ทรงมีปีติแผ่ซ่านไปทั่วพระวรกาย แล้วตรัสถามย้ำถึง ๓ ครั้ง พระราชา

พระราชทานทรัพย์อีก ๑ แสนให้เป็นรางวัล

พระมหากษัตริย์กับเหล่าอำมาตย์ทั้งหลายว่า “ ท่านทั้งหลาย บัดนี้ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ได้บังเกิดขึ้นแล้ว เรามีโอกาสจะครองราชย์ได้อีกต่อไป เราจะออกบวชในวันนี้แหละ ” เหล่าอำมาตย์ได้เคยสั่งสมบุญมา ร่วมกับพระราชา จึงพากันทูลว่า “ พวกข้าพระองค์จะขอบวชกับพระองค์ด้วย พระเจ้าข้า ” แล้วทั้งหมดก็มุ่งตรงไปยังสำนักของพระบรมศาสดาทันที

ในระหว่างทาง พระมหากษัตริย์และอำมาตย์พันคน เสด็จมาถึงฝั่งแม่น้ำอารุปัจฉา มีขนาดกว้าง ๒ ควุต ลึก ๑ ควุต แม่น้ำเต็มฝั่ง จะหาแพหรือเรือก็ไม่มี พระองค์ดำริว่า “ ถ้าจะทรงตระเตรียมเรือแพจะเสียเวลามาก ซึ่งถูกความชรากรุกรานอยู่ทุกวินาที นำเราทั้งหลายเข้าไปสู่ความตาย ” พระองค์จึงทรงตั้งสัตยาธิษฐานว่า “ เราไม่มีความกลางแคลงสงสัยในพระรัตนตรัย และออกบวชอุทิศชีวิตเพื่อพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ด้วยอำนาจแห่งพุทธรัตนะ ขอแม่น้ำนี้จงเป็นเหมือนแผ่นดินเกิด ” ตรัสแล้วทรงควมม้าวิ่งไปบนผิวน้ำพร้อมอำมาตย์พันคน ม้าเหล่านั้นวิ่งไปบนผิวน้ำดุจวิ่งไปบนแผ่นดิน แม้เพียงปลายกีบก็ไม่เปียกน้ำ

เมื่อพระองค์เสด็จมาถึงแม่น้ำสายที่ ๒ ชื่อ นิลวาหนา ซึ่งมีความกว้างและลึกประมาณครึ่งโยชน์ พระองค์จะหาแพหรือเรือก็ไม่มี พระองค์ดำริถึงการเสียเวลาในการแสวงหา จึงตั้งสัตยาธิษฐานว่า “ เราไม่มีความกลางแคลงสงสัยในพระรัตนตรัย และออกบวชอุทิศชีวิตเพื่อพระธรรม ด้วยอำนาจของธรรมรัตนะ ขอแม่น้ำนี้จงเป็นเหมือนแผ่นดินเกิด ” ตรัสแล้วทรงควมม้าไปบนผิวน้ำได้อย่างอัศจรรย์

เมื่อมาถึงแม่น้ำสายที่ ๓ ชื่อ จันทภาค กว้างและลึกประมาณ ๑ โยชน์ แม่น้ำนั้นเต็มเปี่ยม จะ

มนุษย์ทุกคนในโลกล้วนแสวงหาความสุขด้วยกันทั้งสิ้น

หาแพหรือเรือก็ไม่มี พระองค์ดำริเช่นเดิม และตั้งสัตยาธิษฐาน “ระลึกถึงคุณของพระสงฆ์” แล้วได้เสด็จไปบนผิวน้ำได้อย่างอัศจรรย์เช่นเดียวกัน

ในเวลาย่ำรุ่ง พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงตรวจดูสัตว์โลกว่า ผู้มีบุญท่านใดหนอ จะเข้ามาในข่ายพระญาณ ทรงทราบว่าพระมหากัปปินะออกผนวช อุทิศเฉพาะพระองค์ จึงทรงเหาะไปประทับรออยู่ใต้ต้นไทรใหญ่ ทรงนั่งสมาธิคู้บัลลังก์ แล้วเปล่งฉัพพรรณรังสีไปหาพระราชา จนทำให้บริเวณนั้นมีสีเหลืองทองอร่ามเปล่งปลั่งดังทองคำ

พระมหากัปปินะพร้อมอำมาตย์เห็นฉัพพรรณรังสีส่องสว่างนำทาง จึงดำริว่า แสงสว่างนี้ไม่ใช่แสงของดวงจันทร์ ไม่ใช่แสงของดวงอาทิตย์ ไม่ใช่รัศมีของเทวดา พรหม อรูปพรหม จะต้องเป็นแสงแห่งพระผู้มีพระภาคเจ้าแน่นอน ทรงเสด็จตามแสงนั้นไป แล้วน้อมพระวรกายเข้าเฝ้าพระบรมศาสดา พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดงธรรมอัน

ไพเราะ บริสุทธิ์บริบูรณ์ พร้อมทั้งอรรถะและพยัญชนะ ดงามในเบื้องต้น ท่ามกลาง และเบื้องปลาย โปรดพระราชาและอำมาตย์ทั้งหลาย ทำให้พระมหากัปปินะพร้อมอำมาตย์ มีใจสงบ หยุดนึ่งที่ศูนย์กลางกาย ได้เข้าถึงพระรัตนตรัยภายใน บรรลุธรรมเป็นพระโสดาบัน และได้รับการอุปสมบทจากพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ฝ่ายพระมหากัปปินะพร้อมด้วยภรรยาของเหล่าอำมาตย์ เมื่อได้ทราบข่าวการบังเกิดขึ้นของพระรัตนตรัยจากพ่อค้าแล้ว ทรงปีติยินดี ได้พระราชทานทรัพย์ถึง ๙ แสน เป็นรางวัลให้แก่พ่อค้าแล้วตรัสว่า “บัดนี้ พระรัตนตรัยบังเกิดขึ้นแล้ว พระราชาทั้งราชสมบัติให้เรา ทำให้เราเป็นทุกข์ สมบัตินี้อุปมาเหมือนพระเขยฬะ หรือน้ำลายที่พระองค์ทรงบ้วนทิ้งแล้ว เราไม่อาจจะรับไว้ได้ เราจะออกบวชเช่นกัน” บรรดาภรรยาอำมาตย์ก็ขอลอกบวชตามด้วย แล้วทั้งหมดก็ออกเดินทางไปเข้าเฝ้าพระบรมศาสดา

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงทราบด้วยญาณทัสสนะถึงการเสด็จมาของพระมเหสีและภรรยาอำมาตย์ เพื่อให้ใจของทุกคนคลายจากความตื่นเต้น แล้วมีใจสงบพร้อมที่จะรองรับธรรมะอันบริสุทธิ์ได้ จึงทรงแสดงปาฏิหาริย์ด้วยพุทธานุภาพไม่ให้พระมเหสีและคณะมองเห็นพระราชาและเหล่าอำมาตย์ เมื่อพระมเหสีพร้อมคณะเสด็จมาถึงพระผู้มีพระภาคเจ้าทรงแสดงธรรมให้ฟัง ทำให้พระมเหสีและคณะมีใจสงบหยุดนิ่ง เข้าถึงพระรัตนตรัย บรรลुธรรมเป็นพระโสดาบัน ในขณะที่เดียวกันพระมหากัปปินะและอำมาตย์หนึ่งพัน ได้ฟังพระธรรมเทศนาซ้ำอีกรอบหนึ่ง จึงได้บรรลุเป็นพระอรหันต์ในที่นั่นเอง

พระมหากัปปินะเมื่อเข้าถึงกายธรรมอรหัตแล้ว ไม่ว่าพระองค์จะประทับนั่ง นอน ยืน เดิน หรือจะพำนักใต้โคนไม้ บนกองฟาง หรือที่ใดก็ตาม พระองค์มักจะเปล่งพระอุทานว่า “สุขจริงหนอ สุขจริงหนอ” อยู่เสมอๆ พระภิกษุทั้งหลายที่ยังเป็นพระปุถุชน หรือเป็นสมมติสงฆ์อยู่ ยังไม่รู้จักความสุขอันประณีตที่เกิดจากการเข้าถึงธรรม ต่างก็คิดว่า พระองค์ยังทรงรำพึงถึงความสุขเมื่อครั้งยังเป็นพระราชาอยู่

พระบรมศาสดาทรงทราบเรื่องนั้น จึงตรัสว่า “ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย บุตรของเราไม่ได้เปล่งอุทานถึงความสุขในครั้งที่เคยเสวยราชสมบัติ แต่ว่ามีความสุขจากการได้เข้าถึงธรรมที่บังเกิดขึ้น บัดนี้เธอได้บรรลุธรรมเป็นพระอรหันต์แล้ว” ครั้นตรัสรับรอร์ดังนี้แล้ว จึงตรัสต่อไปว่า

“บุคคลผู้เฝือกมในธรรม มีใจผ่องใส ย่อมนอนเป็นสุข บัณฑิตย่อมยินดีในธรรม ที่พระอริยเจ้าประกาศแล้วทุกเมื่อ”

เราจะเห็นว่า บัณฑิตนักปราชญ์ในกาลก่อนเมื่อทราบการบังเกิดขึ้นของพระรัตนตรัยแล้ว ต่างไม่รอช้า มุ่งที่จะแสวงหาว่า ทำอย่างไรจะได้เข้าถึงพระรัตนตรัย พวกเราก็คงจะเป็นเช่นนั้น บัดนี้เรารู้แล้วว่า พระรัตนตรัยอยู่ที่ตรงไหน จะเข้าถึงได้อย่างไร เหลืออยู่เพียงอย่างเดียวคือ ต้องลงมือปฏิบัติจริงๆ จังๆ หมั่นฝึกใจให้หยุด ให้นิ่ง ให้ได้ทุกๆ วัน ไม่ช้าเมื่อใจหยุดนิ่งได้สนิทแล้ว เราทุกคนจะได้พบที่พึ่ง และเข้าถึงความสุขที่แท้จริงภายในเช่นเดียวกัน

พระธรรมเทศนาโดย: พระเทพญาณมหาราชนานามเดิม พระราชภาวนาวิสุทธิ (ไชยบูลย์ ธมฺมชโย)

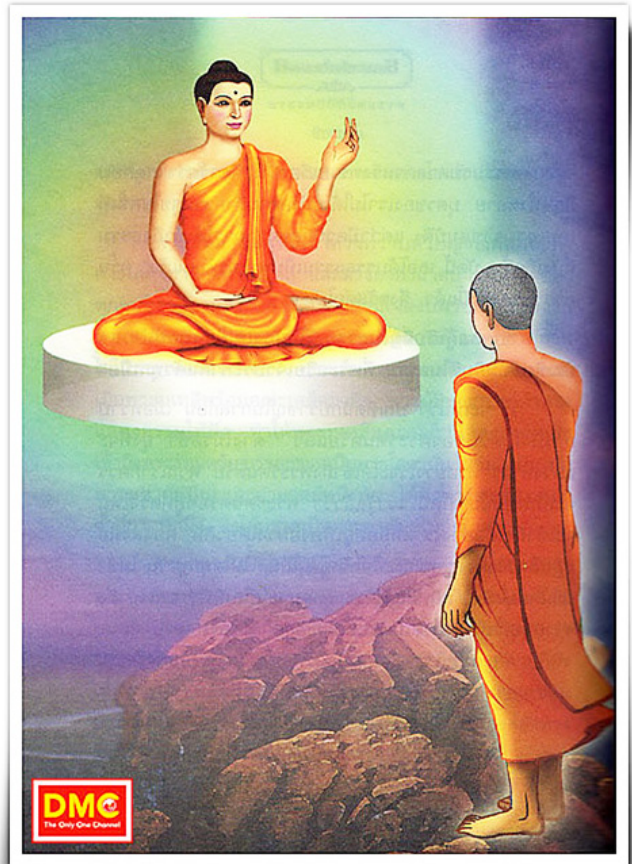
* มก. เล่ม ๔๑ หน้า ๓๐๔

การได้เกิดเป็นมนุษย์เป็นการยาก และการดำรงชีวิตให้เป็นอยู่ด้วยความบริสุทธิ์ มีจิตใจสูงส่ง มั่นคงในคุณธรรม ดำเนินอยู่บนเส้นทางการสร้างบารมี เส้นทางการอริยมรรคของพระอริยเจ้าให้ได้ตลอดนั้น ก็ไม่ใช่เรื่องง่ายเช่นกัน ผู้มีบุญมีดวงปัญญาบริสุทธิ์ มีดวงใจที่ผ่องใสเท่านั้น จึงจะใช้ชีวิตได้อย่างคุ้มค่า เดินหน้าไปสู่จุดหมายปลายทางได้อย่างถูกต้องปลอดภัย เพราะฉะนั้น เราจะต้องสั่งสมบุญให้มากๆ และมีความหนักแน่นตั้งมั่นอยู่ในเส้นทางแห่งความดี รักในการประพฤติปฏิบัติธรรม และหมั่นนั่งธรรมะทุกๆ วัน อย่าให้ขาดแม้แต่วันเดียว ต้องตั้งใจมั่นอย่างนี้ จึงจะพบกับความสุขสวัสดิ์ ได้ที่พึ่งที่ระลึกภายในคือ พระรัตนตรัยกันทุกคน

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้ใน อนุตตรยสุตฺต ว่า

“ภิกษุทั้งหลาย คนบางคนในโลกนี้ ไปดูรัตนะคือข้างบ้าง ไปดูรัตนะคือม้าบ้าง ไปดูรัตนะคือแก้วมณีบ้าง หรือไปเพื่อเห็นรัตนะสูงต่ำ ไปเพื่อเห็นสมณะหรือพรหมณ์ผู้ปฏิบัติดี ภิกษุทั้งหลาย ความเห็นนั้นมีอยู่ เราไม่กล่าวว่าความเห็นนั้นไม่มีก็แต่ความเห็นนั้นนั่นแล ยังทราวม เป็นของชาวบ้าน เป็นของปฤชชน ไม่ประเสริฐ ไม่ประกอบด้วยประโยชน์ ย่อมไม่เป็นไปเพื่อนิพพิทา เพื่อวิราคะ เพื่อนิโรธะ เพื่ออุปสมะ เพื่ออภิญญา เพื่อสัมโพชะ เพื่อพระนิพพาน

ภิกษุทั้งหลาย ส่วนชนใดแล มีศรัทธาตั้ง มั่น มีฉันทะตั้งมั่นในพระรัตนตรัยโดยส่วนเดียว เลื่อมใสยิ่งแล้ว ไปเพื่อเห็นตถาคตหรือสาวกของตถาคต ภิกษุทั้งหลาย บรรดาการเห็นทั้งหลาย ที่ชนมีศรัทธาตั้งมั่น เลื่อมใสยิ่งแล้ว ไปเพื่อเห็น

ตถาคตหรือสาวกของตถาคตนั้น ชื่อว่าเป็นศรัทธาที่ยอดเยี่ยม ย่อมเป็นไปเพื่อความบริสุทธิ์แห่งสัตว์ทั้งหลาย เพื่อความก้าวล่วงซึ่งโลภะและปริเทวะ เพื่อความตั้งอยู่ไม่ได้แห่งทุกข์และโทมนัส เพื่อบรรลุลุญญธรรม เพื่อให้แจ้งซึ่งพระนิพพาน ภิกษุทั้งหลายนี้เราเรียกว่า ทัศนานุตรียะ คือ การเห็นอันยอดเยี่ยม”

ทุกชีวิตที่เกิดมาในโลกนี้ ต่างมีความเห็นที่แตกต่างกันออกไป เช่น หลายคนบอกว่ามนุษย์มีต้นกำเนิดมาจากลิง บ้างก็บอกว่ามนุษย์เกิดมาจากปากของพรหม เป็นต้น ส่วนจะเชื่อถือกันอย่างไรนั้น เป็นความเชื่อของแต่ละบุคคล อย่างไรก็ตาม ความเชื่อเหล่านั้นไม่ได้ทำให้คนเชื่อไปสู่

สวรรค์ และนิพพาน

แต่สิ่งสำคัญคือ ความเชื่อที่จะทำให้เราบริสุทธิ์ หลุดพ้นจากวงเวียนของวัฏฏะได้ ต้องเป็นความเชื่อที่ประกอบด้วยปัญญาบริสุทธิ์ ต้องอยู่บนพื้นฐานของสัมมาทิฐิ คือความเห็นที่ถูกต้อง เมื่อเรามีความเชื่อที่ถูกต้องแล้ว ความเชื่อนั้นจะปรุงแต่งใจของเรา ให้เป็นความศรัทธามั่น ไม่คลอนแคลน เมื่อศรัทธาเราเปี่ยมล้น ไม่ว่าจะทำบุญทำกุศลอะไร จะมีผลานิสงส์มาก และสามารถนำเราไปสู่จุดสูงสุดของชีวิตคือ การได้บรรลุมรรมาภิสมัยนั้นเอง

* เหมือนเรื่องของพระอรหันต์รูปหนึ่ง ท่านมีความเชื่อ มีความศรัทธาอย่างแรงกล้า ท่านเริ่มต้นด้วยความศรัทธาเลื่อมใสในพระบรมศาสดา มีความเชื่อว่าการได้เห็นได้ศรัทธาในพระผู้มีพระภาคเจ้า ผู้ซึ่งมีลักษณะมหาบุรุษครบถ้วน ๓๒ ประการ และอนุพยัญชนะ ๘๐ มีพระรัศมีแผ่ชานออกจากพระวรกายข้างละ ๑ วา ถือเป็นทัศนานุตรียะ คือเป็นการเห็นอันยอดเยี่ยม ที่ประเสริฐยิ่งกว่าได้เห็นสิ่งอื่นใดในโลก

ก่อนที่ท่านจะได้บรรลุเป็นพระอรหันต์นั้น ท่านได้วางความเลื่อมใสศรัทธาในพระรัตนตรัยที่เป็นไปในภายนอกเท่านั้น ยังไม่ถึงแก่นของพระรัตนตรัยภายใน ท่านบอกตนเองว่า ถ้ายังเป็นคฤหัสถ์ผู้อยู่ครองเรือน จะไม่มีโอกาสได้พบเห็นพระบรมศาสดาเป็นประจำ จึงตัดสินใจออกบวชเป็นพระภิกษุเพื่อที่จะได้ใกล้ชิดพระพุทธรองค์ แต่ถึงกระนั้น ท่านก็ยังไม่ยอมลงมือปฏิบัติธรรม ได้แต่เฝ้าติดตามดูพระรูปอันงดงามของพระผู้มีพระภาคเจ้าทั้งเช้าและเย็น เห็นแล้วก็มีมีความสุขใจ ไม่รู้สึกเบื่อหน่ายในการเฝ้าดูพระวรกายของพระองค์

พระบรมศาสดาทรงรู้ว่าท่านเพียงเลื่อมใสในพระวรกายที่ประกอบด้วยขันธ์ ๕ อันตกอยู่ใน

ไตรลักษณ์ เลื่อมใสในสิ่งที่หาสาระแก่นสารไม่ได้ ไม่ได้มีความเลื่อมใสในธรรมปฏิบัติของพระองค์ คือไม่ได้ตั้งใจปฏิบัติเพื่อให้เข้าถึงแก่นแท้ของพระรัตนตรัยภายใน

แม้พระพุทธรองค์จะทรงรู้ว่า พระภิกษุรูปนี้มีความศรัทธายังไม่สมบูรณ์ พระองค์ก็ยังคงทรงพระกรุณาโรคคอยความแสรบแห่งญาณของท่าน ถึงแม้ท่านจะเที่ยวติดตามไปดูรูปกายของพระองค์ทุกวัน วันละหลายเวลา พระองค์ก็ได้ตรัสสอนอะไร กระทั่งวันหนึ่ง ญาณของท่านแสรบเต็มที พระพุทธรองค์จึงตรัสว่า “ดูก่อน วักกलि จะมีประโยชน์อะไรที่เธอต้องการร่างกายอันเปื่อยเน่านี้ ผู้ใดเห็นธรรม ผู้นั้นชื่อว่าเห็นเรา ผู้ใดเห็นเรา ผู้นั้นชื่อว่าเห็นธรรม นั่นคือ ผู้ใดเห็นธรรมกาย ผู้นั้นชื่อว่าเห็นเราตถาคต เพราะตถาคตคือธรรมกายนั่นเอง”

แม้พระพุทธรองค์จะตรัสสอนอย่างนี้ พระวักกलि ก็ไม่ยอมละการมองดูพระรูปอันงดงามของพระองค์ ทั้งไม่ยอมแยกย้ายไปบำเพ็ญสมณธรรมเหมือนภิกษุรูปอื่นๆ พระองค์จึงทรงดำริว่า “ภิกษุนี้ถ้าไม่ได้ความสังเวช ก็จักไม่ได้ตรัสรู้แน่” ครั้นใกล้วันเข้าพรรษา พระองค์จึงขับไล่พระวักกलिให้ไปอยู่ที่อื่น ท่านน้อยใจ จึงตัดสินใจขึ้นไปบนยอดเขาคิชฌกูฏ หมายจะกระโดดลงมาเพื่อฆ่าตัวตาย

พระศาสดาทรงรู้ด้วยพุทธญาณว่า “หากภิกษุนี้เมื่อไม่ได้รับความสบายใจจากเรา จะทำให้อุบนิสสัยแห่งมรรคผลนิพพานพินาศไป” จึงเปล่งพระโอภาสไปปรากฏต่อหน้าพระวักกलिแล้วตรัสว่า “ภิกษุผู้มากไปด้วยความปราโมทย์เลื่อมใสในพระพุทธรศาสนา จะพึงบรรลุสันตบพ อันเข้าไประงับสังขารเป็นสุขได้” แล้วทรงเหยียดพระหัตถ์พร้อมกันตรัสว่า “มานี่เถิด วักกलि” พระเถระเกิดอุพเพกขาปีติว่า พระบรมศาสดาทรงตรัสเรียกเราแล้ว ก็คิดว่าจะไปทางไหนดีหนอ เพราะพระพุท-

องค์ทรงลอยอยู่กลางอากาศ เมื่อไม่รู้หนทางที่จะไปเฝ้า จึงอาศัยความศรัทธาที่เต็มเปี่ยมในพระพุทธองค์ ทำให้กายเบาใจเบา ครั้นกายฟ่องเบา ท่านก็สามารถเดินไปในอากาศได้ ขณะที่ทำข้างหนึ่งเหยียบบนพื้น อีกข้างหนึ่งก้าวไปในอากาศ ท่านข่มปีติในอากาศได้ก็บรรลุพระอรหัตต์ พร้อมด้วยปฏิสัมภิทาญาณ ๔ ในขณะนั่นเอง นี่เป็นสาเหตุที่ทำให้ท่านได้รับแต่งตั้งจากพระพุทธองค์ว่า เป็นเลิศกว่าภิกษุทั้งหลายผู้เป็นสัทธาธิมุตติคือหลุดพ้นด้วยศรัทธา

จากเรื่องนี้ เราจะเห็นได้ว่า ลำพังเพียงความศรัทธาเลื่อมใสในพระรัตนตรัยที่สมบูรณ์ ก็ยังต้องเป็นศรัทธาที่เป็นไปเพื่อให้เกิดมรรคผลนิพพานอีก ไม่ใช่ศรัทธาเพียงผิวเผินเท่านั้น พวกเราทุกคนก็

เช่นกัน ลำพังเพียงศรัทธาเลื่อมใสในพระพุทธเจ้าหรือหลวงปู่วัดปากน้ำภาษีเจริญ ผู้ค้นพบวิชชาธรรมกายเพียงอย่างเดียวมันไม่พอ ต้องปฏิบัติให้เข้าถึงแก่นของพระรัตนตรัย ซึ่งเป็นที่ตั้งแห่งความศรัทธาเลื่อมใส คือ ให้เข้าถึงธรรมกายภายในด้วย เมื่อนั้นศรัทธาของเราจึงจะเป็นอจลศรัทธา คือไม่คลอนแคลนอีกต่อไป ดังนั้น ให้ทุกคน หมั่นรักษาศรัทธาไว้ให้ดี และหมั่นฝึกฝนใจให้หยุดนิ่งยิ่งขึ้นไป จนกว่าจะเข้าถึงพระธรรมกาย ซึ่งเป็นที่พึ่งที่ระลึกภายในกันทุกคน

พระธรรมเทศนาโดย: พระเทพญาณมหามุนี
นามเดิม พระราชภาวนาวิสุทธิ (ไชยบูลย์ ธมฺมชโย)
* มก. เล่ม ๔๓ หน้า ๓๙๒

"ที่สุดของที่สุด"

ความไม่มีโรคเป็นสุดยอดของลาภ ความสันโดษเป็นสุดยอดของทรัพย์
ความคุ้นเคยเป็นสุดยอดของญาติ นิพพานเป็นสุดยอดของความสุข

เมื่อปรารถนาอย่างใด ก็พึงแสวงหาอย่างนั้นด้วยสติปัญญา
ด้วยความหมั่นเพียรเถิด จะสมหวังในวันหนึ่งข้างหน้าแน่นอน

"พระธรรมกิตติวงศ์"

รายการยอดฮิต!

* รายการทันโลกทันธรรม
แหล่งข้อมูลความรู้ สารทั้งทางโลก
และทางธรรม..เรามีคำตอบให้คุณ

* รายการข้อคิดรอบตัว
รายการธรรมะข้อคิดรอบตัว ทุกแง่มุมล้วนเสริมสร้าง
ความรู้ เพิ่มความเข้าใจ คลายข้อสงสัยด้วยหลักธรรม
ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

เหตุแห่งความมั่งคั่ง

ในสมัยก่อน มีบ้านของผู้มีบุญครอบครัวหนึ่ง ชื่อบ้านธรรมบาล หมายถึงบ้านที่ทุกคนในครอบครัวประพฤติธรรมมีความเชื่อเพื่อเผื่อแผ่ต่อ เพื่อนร่วมโลกที่สำคัญ ทุกคนในบ้านต่างรักษากุศลกรรม 10 ประการ ได้อย่างบริสุทธิ์ จนชาวบ้านยกย่องสรรเสริญ ให้เป็นหัวหน้าหมู่บ้านพร้อมทั้งเรียกครอบครัวนี้ว่า **“ครอบครัวธรรมบาล”** ทำนองเดียวกันกับ **“บ้านกัลยาณมิตร”** บ้านแสงสว่างของโลกอย่างพวกเรานี้แหละที่ทุกคนในบ้านมุ่งมั่นสร้างบารมี ชักชวนชาวโลกให้มาทำความดี ชักชวนนั่งสมาธิได้ขาด จนเป็นครอบครัวแก้ว ครอบครัวธรรมกาย ครอบครัวตัวอย่างของโลก

เมื่อทุกคนในบ้านประพฤติธรรมผู้มีบุญคือ พระบรมโพธิสัตว์ ก็ลงมาเกิดพ่อแม่ตั้งชื่อว่า **“ธรรมบาลกุมาร”** เมื่อเติบโตขึ้นพ่อแม่ได้ส่งไปเรียนหนังสือที่เมืองตักสิลาธรรมบาลกุมารเป็น ลูกศิษย์ที่มีสติปัญญาเป็นเลิศ จึงได้รับเลือกเป็นหัวหน้า วันหนึ่งลูกชายคนโตของอาจารย์เสียชีวิตกะทันหัน อาจารย์และบรรดาลูกศิษย์ต่างพากันร้องไห้คร่ำครวญ แม้ฌาปนกิจศพลูกชายอาจารย์แล้ว ก็ยังเฝ้าร้องไห้ร่ำรำพันที่เชิงตะกอน มีเพียงธรรมบาลคนเดียวเท่านั้นที่ไม่ร้องไห้

“..ธรรมย่อมรักษาผู้ประพฤติธรรม เหมือนร่มใหญ่ที่กางกันฝนในฤดูฝนหรือกันแดด ในฤดูร้อน เพราะฉะนั้นธรรมบาลกุมารย่อมได้รับการคุ้มครองโดยธรรม เราจึงเชื่อว่า เขาต้องไม่ตายแน่นอน..”

จากธรรมภาษิตที่อ้างมาข้างต้นนั้นเรามาหาคำตอบกันเลยว่า ธรรมบาลกุมารประพฤติธรรมอะไร จึงเป็นเหตุให้ผู้พูดมั่นใจยิ่งนักว่าเขาจะไม่ตายและมีชีวิตอยู่ต่อไปอย่างแน่นอน เรื่องก็มีอยู่ว่า..

ธรรมบาลถามเพื่อน ๆ ว่า **“ทำไมลูกชายอาจารย์ต้องตายในวัยที่ไม่สมควร”** เพื่อน ๆ ตอบว่า **“สังฆารทั้งปวงไม่เที่ยงเป็นทุกข์ บังคับบัญชาไม่ได้ มีเกิดแล้วก็ต้องมีดับ พวกเราห้ามความตายของลูกชายอาจารย์ไม่ได้”** แต่ธรรมบาลสงสัยว่า **“มันก็จริงที่ว่าสังฆารไม่เที่ยง แต่ก็ควรตายตอนแก่มิใช่หรือ”** เพื่อน ๆ จึงถามว่า **“แล้วที่บ้านของท่านไม่มี**

คนตายขณะที่ยังหนุ่มเลยหรือ” ทุกคนต่างอัศจรรย์
ไปตามๆ กัน ที่ได้คำตอบว่าบ้านของธรรมาบาลไม่มี
ใครตายตั้งแต่ยังเด็กหรือยังหนุ่ม และยังเป็น
ประเพณีสืบต่อกันมายาวนานของบ้านนี้อีกด้วย

อาจารย์ซึ่งกำลังเศร้าซึ้งถึงลูกชายได้ยื่นเรื่อง
อัศจรรย์นี้แล้ว เกิดความประหลาดใจคิดว่า ลูก
ศิษย์คนนี้พูดเรื่องเหลือเชื่อเกินไปจึงอยากทดสอบ
ว่า ลูกศิษย์พูดจริงแค่ไหนถ้าเป็นจริงตนจะได้เรียน
วิชานี้มาเป็นความรู้สอนลูก ศิษย์ต่อไป หลังจาก
ฌาปนกิจลูกชายแล้ว อาจารย์ก็กล่าวกับธรรมาบาล
ว่า ท่านจะไปธุระนอกเมืองหลายวัน ให้ธรรมาบาล
ช่วยสอนศิลปวิทยาแก่ลูกศิษย์ที่มาใหม่แทนด้วย

จากนั้น อาจารย์ได้เก็บกระดูกแพะตัวหนึ่งใส่
กระสอบ ให้คนรับใช้ถือตามหลัง แล้วออกเดินทาง
ไปบ้านของธรรมาบาล เมื่อไปถึงอาจารย์ได้รับการ
ต้อนรับเป็นอย่างดี ขณะนั่งสนทนาธรรมกัน
อาจารย์แสร้งกล่าวกับพ่อของธรรมาบาลว่า “ท่าน

พราหมณ์ ลูกชายของท่านเป็นคนฉลาดหลักแหลม
เรียนจบไตรเพท และศิลปะ 18 ประการ เป็นผู้
นำของลูกศิษย์ทั้งหมด แต่น่าเสียดายที่ลูกชายของ
ท่านเสียชีวิตแล้ว”

ทันทีที่พราหมณ์ฟังจบ เขาตบเข้าหัวเราะลั่น
สร้างความงุนงงให้แก่อาจารย์มาก อาจารย์จึงถาม
ขึ้นว่า “นี่ไม่ใช่เรื่องตลกเลยท่านหัวเราะทำไม”
พราหมณ์ตอบว่า “หัวเราะเรื่องที่ท่านพูดนะสิ ที่
ตายคงจะเป็นคนอื่นกระมัง” อาจารย์เห็นว่าทุก
คนในบ้านไม่เชื่อจึงหยิบกระดูกออกมาให้ดูเป็น
หลักฐานถึง กระนั้นคนในบ้านก็แย้งกลับไปว่า
“สงสัยจะเป็นกระดูกสัตว์กระมังเรามั่นใจว่า
ลูกชายเรายังไม่ตายหรอก เพราะในตระกูลนี้ตลอด
7 ชั่วคน ยังไม่เคยมีใครตายตอนเป็นหนุ่มเลย”

อาจารย์รู้สึกอัศจรรย์ใจยิ่งนัก จึงถามถึง
เหตุผลว่า “การที่คนหนุ่มไม่ตายเป็นเพราะกรรม
อะไร ทำไมตระกูลของท่านจึงไม่มีใครตายตอนยัง

หนุ่ม” พรหมณ์เล่าให้ฟังว่า “พวกเราประพาศติธรรมกัน ไม่พูดเท็จงดเว้นกรรมชั่วทั้งหมด ก่อนจะให้ทาน พวกเราก็มีจิตเลื่อมใส ขณะให้ก็มีใจศรัทธา ครั้นให้แล้วก็ตามนึกถึงตลอดเวลา จิตเบิกบาน ไม่รู้สึกเสียดายในทานนั้นเลย ฉะนั้นคนในบ้านของเราจึงไม่ตายในวัยที่ยังหนุ่ม พวกเรางดเว้นจากการฆ่าสัตว์ ไม่ลักขโมยสิ่งของของคนอื่น ไม่นอกใจสามี ภรรยา เว้นขาดจากการพูดเท็จพูดส่อเสียด พูดคำหยาบ พูดจาเพื่อเจ้า ทุกคนพูดแต่เรื่องที่เป็นอรรถเป็นธรรม พูดยกใจกันให้สูงขึ้นไม่โลภอยากได้ของใคร และไม่คิดพยายบาทปองร้ายคนอื่น ใจของทุกคนมุ่งตรงต่อหนทางพระนิพพานอย่างเดียวเพราะ ฉะนั้นคนในบ้านจึงมีอายุ ยืน”

หลังจากนั้น พรหมณ์ได้กล่าวเป็นธรรมภาษิตว่า “ธรรมที่ประพาศติแล้ว ย่อมนำสุขมาให้ ผู้ประพาศติธรรมย่อมไม่ไปสู่วุฒิธรรมย่อมรักษาผู้ประพาศติธรรม เหมือนร่มใหญ่ที่กางกันฝนในฤดูฝน หรือกันแดดในฤดูร้อน เพราะฉะนั้นธรรมบาลย่อม

ได้รับการคุ้มครองโดยธรรม เราจึงเชื่อว่าเขาต้องไม่ตายแน่นอน”

อาจารย์ได้ฟังถ้อยคำที่เป็นสิริมงคล เช่นนั้น เกิดมหาปีติว่าการเดินทางมาในครั้งนี้ไม่สูญเปล่า เพราะได้รู้วิธีที่จะทำให้มีอายุยืนและไม่ต้องตายเมื่อยังไม่ถึงกาลสมควรจึง ขอโทษทุกคนในบ้านแล้วเล่าความจริงว่า “ที่มากี่เพื่อจะทดสอบดูเท่านั้น ขณะนี้ลูกของท่านสุขสบายดี ไม่เจ็บ ไม่ป่วย ไม่ใช่ แถมตั้งใจศึกษาเล่าเรียนด้วยความเคารพ และเป็นที่รักของผองเพื่อนอีกด้วย”

จากนั้น อาจารย์ก็จดจำหัวข้อธรรมที่ครอบครัวของธรรมบาลประพาศติ เพื่อนำไปสั่งสอนและเผยแผ่ให้ลูกศิษย์ประพาศติปฏิบัติกันต่อไป ครั้นลูกศิษย์แต่ละคนนำกลับไปปฏิบัติที่บ้านพร้อมทั้งแนะนำสมาธิในครอบครัวให้ลองทำด้วยกัน ความรักความสมัครสมานสามัคคี ความอบอุ่นใจก็พลันบังเกิดขึ้น ในบ้านอย่างเห็นได้ชัด ทุกคน

ปลอดภัย พลอดกังวล ประกอบอาชีพการงานด้วยความสบายใจ ไม่มีความหวาดระแวงกันอีกต่อไป ไม่มีการทะเลาะวิวาท ไม่ทำร้ายกัน อายุขัยก็ยืนยาวขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ทำให้ยุคนั้นผู้คนอายุยืนมากด้วยอำนาจการประพตีกุศลกรรมบถ 10 ประการ

จากเรื่องนี้จะเห็นได้ว่าถ้าคนเราตั้งใจทำความดีเต็มที่ รักษาคุณธรรมบถ 10 ประการ ได้ บริสุทธิ์บริบูรณ์ ย่อมทำให้มีความมั่นใจในชีวิต แม้ในเรื่องความตายที่ไม่มีใครปรารถนา แต่ผู้ประพตีกุศลกรรมกลับเห็นเป็นเรื่องธรรมดา เพราะตระหนักดี “มีเกิดย่อมมีตาย ไม่มีใครหลีกเลี่ยงความตายไปได้” เพียงแต่เราสามารถเลื่อนการตายออกไปได้หมายถึง ควรตายในวัยที่สมควรตาย คือวัยชรา ไม่ใช่ตายในเวลาที่ยังหนุ่มยังแน่นในขณะที่ทำมาหากินก็สั่งสมบุญควบคู่ไปด้วย เมื่อถึงคราวตายก็ไม่หวั่นไหวในมรณภัยแม้เพียงเล็กน้อย เพราะพร้อมเสมอต่อการไปสู่สัมปรายภพอย่างปลอดภัย และมีชัยชนะเหมือนการย้าย ถิ่นฐานบ้านช่องไปอยู่ที่อื่นเป็นการย้ายภพภูมิ ย้ายไปเสวยสุข หลัง

จากที่ทนทุกข์แบกสังขารร่างกายที่เหม็นเน่านี้ เพื่ออาศัยเป็นที่สั่งสมบุญสร้างบารมี นี่คือการดำเนินชีวิตของบัณฑิตนัก ปราชญ์ในกาลก่อนที่พวกเขา นักสร้างบารมีในยุคปัจจุบันก็สามารถทำได้

ชีวิตของเราจะมีคุณค่า กาลเวลาจะทรงความหมายอย่างยิ่ง ถ้าให้เศรษฐกิจกับจิตใจไปด้วยกัน และหมั่นประคองตัวเองให้มีความสะอาดทั้งกาย วาจา ใจ อยู่เสมอ

“สมบัติใดในมนุษย์และสมบัติในสวรรค์ สมบัติทั้งสองนั้น หากผู้มีศีลปรารถนา ก็ทำได้ไม่ยาก อนึ่ง ใจของผู้มีศีลบริสุทธิ์ ย่อมแล่นไปสู่นิพพานสมบัติอันเป็นสมบัติที่สงบระงับสุดยอดโดยแท้” (พุทธพจน์)

เรื่อง : พระมหาเสถียร สุวณฺณฐิต ป.ธ. ๙ / พระมหาวิริยะ ธมฺมสารี ป.ธ. ๙
ภาพประกอบ : กองพุทธศิลป์

จิตมั่นคง

โลกใบนี้เป็นที่รวมของคนมีกิเลส
จะเป็นหญิงหรือชายก็ตาม ล้วนยังมีกิเลสอยู่
เมื่อกิเลสกล้าขึ้น ปัญญาก็หายาบ ความเร่าร้อนก็บังเกิด
แต่..เราจะรักษาใจให้หยุดนิ่ง เป็นสมาธิได้ตลอดเวลา
เราจะมีความเย็นจากภายใน ที่ทำให้จิตใจมั่นคง ไม่หวั่นไหว
ต่อสถานการณ์ใดๆ ที่เกิดขึ้น และไม่เร่าร้อนตามไปด้วย

(คุณครูไม่ใหญ่)

Dhamma TIME

ติดต่อสอบถามโทร.02-831-1774
www.dmc.tv ให้คุณอยู่ในบุญตลอดเวลา